

Euroopan unionin virallinen lehti

L 62

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta

6. maaliskuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 205/2008, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2008, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

Komission asetus (EY) N:o 206/2008, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2008, asetuksella (EY) N:o 1002/2007 avatussa, Egyptistä peräisin olevan ja sieltä tulevan riisin tariffikiintiössä 22 päivän helmikuuta 2008 ja 29 päivän helmikuuta 2008 välisenä aikana jätettyihin tuontitodistushakemuksiin sovellettavan jakokertoimen vahvistamisesta 3

★ **Komission asetus (EY) N:o 207/2008, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2008, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 577/98 säädettyjen, nuorten työmarkkinoille pääsyä koskevien vuoden 2009 lisäkysymysten määrittelystä ⁽¹⁾** 4

DIREKTIIVIT

★ **Komission direktiivi 2008/38/EY, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2008, erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoitusten luettelosta (Kodifioitu toisinto) ⁽¹⁾** 9

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

- II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Neuvosto

2008/202/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 28 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan yhteisön ja Japanin hallituksen välisen yhteistyötä ja keskinäistä hallinnollista avunantoa tulliasioissa koskevan sopimuksen tekemisestä 23
- Euroopan yhteisön ja Japanin hallituksen välinen Sopimus yhteistyöstä ja keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta tulliasioissa 24

IV Muut säädökset

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn valvontaviranomainen

- ★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 329/05/KOL, tehty 20 päivänä joulukuuta 2005, valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 54:n kerran sekä ehdotus aiheellisiksi toimenpiteiksi 30
- ★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 320/06/KOL, tehty 31 päivänä lokakuuta 2006, jolla muutetaan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä I olevan I luvun 1.2 jakson 39 kohdan luetteloa kolmansista maista tuotavien elävien eläinten ja eläintuotteiden eläinlääkärin-tarkastuksia varten hyväksytyistä rajatarkastusasemista Islannissa ja Norjassa ja jolla kumotaan 6 päivänä syyskuuta 2006 tehty EFTAn valvontaviranomaisen päätös 246/06/KOL 44

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 205/2008,**annettu 5 päivänä maaliskuuta 2008,****tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä maaliskuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 5 päivänä maaliskuuta 2008 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	JO	72,2
	MA	52,9
	TN	120,5
	TR	94,7
	ZZ	85,1
0707 00 05	EG	178,8
	MA	114,7
	TR	177,0
	ZZ	156,8
0709 90 70	MA	93,0
	TR	116,9
	ZZ	105,0
0805 10 20	EG	45,4
	IL	54,7
	MA	58,3
	TN	49,0
	TR	62,8
	ZZ	54,0
0805 50 10	EG	95,9
	IL	109,4
	SY	56,4
	TR	120,8
	ZZ	95,6
0808 10 80	AR	97,3
	CA	73,8
	CN	92,7
	MK	42,4
	US	108,1
	UY	71,7
	ZZ	81,0
0808 20 50	AR	82,4
	CL	82,4
	CN	60,6
	US	123,2
	ZA	97,1
	ZZ	89,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 206/2008,**annettu 5 päivänä maaliskuuta 2008,****asetuksella (EY) N:o 1002/2007 avatussa, Egyptistä peräisin olevan ja sieltä tulevan riisin tariffikiintiössä 22 päivän helmikuuta 2008 ja 29 päivän helmikuuta 2008 välisenä aikana jätettyihin tuontitodistushakemuksiin sovellettavan jakokertoimen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1785/2003 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 1002/2007 ⁽³⁾ avataan Egyptistä peräisin olevan ja sieltä tulevan CN-koodiin 1006 kuuluvan riisin 32 000 tonnin suuruinen markkinavuosisikohtainen vuotuinen tuontitariffikiintiö (järjestysnumero 09.4097).
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1002/2007 5 artiklan a alakohdan mukaisesti tehdyn ilmoituksen perusteella mainitun asetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti 22 päivän helmikuuta 2008 kello 13.00 (Brysselin aikaa) ja 29 päivän helmikuuta 2008 kello 13.00 (Brysselin aikaa) välisenä aikana jätetyt hakemukset koskevat määriä, jotka ovat

suurempia kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin.

- (3) On myös syytä keskeyttää asetuksen (EY) N:o 1002/2007 mukaisten uusien tuontitodistusten hakeminen kuluvan kiintiökauden loppuun asti mainitun asetuksen 3 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksessa (EY) N:o 1002/2007 tarkoitettuun kiintiöön kuuluvan, Egyptistä peräisin olevan ja sieltä tulevan riisin tuontitodistushakemusten, jotka on jätetty 22 päivän helmikuuta 2008 klo 13.00 (Brysselin aikaa) ja 29 päivän helmikuuta 2008 kello 13.00 (Brysselin aikaa) välisenä aikana, perusteella myönnetään todistuksia siten, että haettaviin määriin sovelletaan 22,728704 prosentin suuruista jakokerrointa.

2. Keskeytetään 29 päivästä helmikuuta 2008 kello 13.00 (Brysselin aikaa) alkaen haettuja määriä koskevien uusien tuontitodistusten hakeminen kuluvan kiintiökauden loppuun asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 96. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 797/2006 (EUVL L 144, 31.5.2006, s. 1). Asetus (EY) N:o 1785/2003 korvataan asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1) 1 päivästä syyskuuta 2008 alkaen.

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 289/2007 (EUVL L 78, 17.3.2007, s. 17).

⁽³⁾ EUVL L 226, 30.8.2007, s. 15.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 207/2008,
annettu 5 päivänä maaliskuuta 2008,
neuvoston asetuksessa (EY) N:o 577/98 säädettyjen, nuorten työmarkkinoille pääsyä koskevien
vuoden 2009 lisäkysymysten määrittelystä
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön työvoimaa koskevan otantatutkimuksen järjestämisestä 9 päivänä maaliskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan työllisyyspolitiikan suuntaviivoihin ⁽²⁾ sisältyy nuorisotyöllisyyteen liittyviä poliittisia linjauksia, joiden mukaan olisi tehostettava pyrkimyksiä nuorten työllistymispolkujen rakentamiseksi ja nuorisotyöttömyyden vähentämiseksi. Suuntaviivoissa viitataan myös vuodesta 2003 lähtien Euroopan työllisyysstrategiassa asetettuihin tavoitteisiin ja vertailuarvoihin, joilla pyritään vähentämään varhaista koulunkäynnin lopettamista, nostamaan koulutustasoa ja lisäämään uusien mahdollisuuksien tarjoamista työttömille nuorille.
- (2) Koulutusta koskevat vertailuarvot on kirjattu Koulutus 2010 -toimintaohjelmaan, jonka täytäntöönpanosta vastaavat jäsenvaltiot ja komissio. ⁽³⁾ Näiden vertailuarvojen avulla pitäisi olla helpompi seurata koulutustason kohoamista ja elinikäisen oppimisen lisääntymistä sekä koulunkäynnin varhain lopettavien määrän vähenemistä eli niitä tavoitteita, joiden tarkoituksena on valmistella parhaiten nuoria toimimaan ammatissa ja yhteiskunnassa.
- (3) Yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista 6 päivänä lokakuuta 2006 tehdystä neuvoston päätöksessä 2006/702/EY ⁽⁴⁾ kehoitetaan jäsenvaltioita kiinnittä-

mään erityishuomiota eurooppalaisen nuorisosopimuksen täytäntöönpanoon "edistämällä nuorten työllistymistä ja helpottamalla siirtymistä opiskelusta työelämään, esimerkiksi uraneuvonnan, opintojen loppuvaiheessa annettavan tuen, asianmukaisen koulutuksen ja oppisopimuskoulutuksen avulla".

- (4) Tämän vuoksi tarvitaan kattavia ja vertailukelpoisia tietoja nuorten pääsemisestä työmarkkinoille, jotta voidaan seurata, miten Euroopan työllisyysstrategian ja sosiaalisen osallisuuden edistämisen prosessin yhteisten tavoitteiden saavuttamisessa edistytään.
- (5) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 577/98 säädetyn työvoimaa koskevan otantatutkimuksen lisäkysymyksiä koskevista vuosien 2007–2009 ohjelmasta 7 päivänä maaliskuuta 2005 annettuun komission asetukseen (EY) N:o 384/2005 ⁽⁵⁾ sisältyi jo nuorten työmarkkinoille pääsyä koskevia lisäkysymyksiä. Nyt olisi laadittava lisäkysymyksiin liittyvien muuttujien luettelo.
- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat tilasto-ohjelmakomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä yksityiskohtainen luettelo nuorten työmarkkinoille pääsemistä koskevia lisäkysymyksiä varten vuonna 2009 kerättävistä muuttujista.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1372/2007 (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 42).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2005/600/EY, tehty 12 päivänä heinäkuuta 2005, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 205, 6.8.2005, s. 21).

⁽³⁾ Euroopan koulutusjärjestelmien tavoitteiden yksityiskohtainen seurantaohjelma, (2002/C 142/01) EYVL C 142, 14.6.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL L 61, 8.3.2005, s. 23. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 341/2006 (EUVL L 55, 25.2.2006, s. 9).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 2008.

Komission puolesta

Joaquín ALMUNIA

Komission jäsen

LIITE

TYÖVOIMATUTKIMUS

Nuorten työmarkkinoille pääsyä koskevien vuoden 2009 lisäkysymysten määrittely

1. Jäsenvaltiot ja alueet, joita lisäkysymykset koskevat: kaikki.

2. Muuttujat koodataan seuraavasti:

Sarakkeessa "Suodattimet" olevat työvoimatutkimuksen muuttujat perustuvat komission asetuksen (EY) N:o 430/2005 liitteeseen II.

Sarake	Koodi	Kuvaus	Suodattimet
203 (PARHAT)		Isän tai äidin korkein hyväksytysti suoritettu koulutustaso	Kaikki 15–34-vuotiaat
	1	Alhainen: ISCED 0, 1, 2 ja 3c lyhyt	
	2	Keskitasoinen: ISCED 3–4 (ei 3c lyhyt)	
	3	Korkea: ISCED 5–6	
	9	Ei soveltuva (alle 15-vuotias tai yli 34-vuotias)	
	Tyhjä	Ei vastausta	
204-207 PARFOR		Isän ja äidin syntymämaa	Kaikki 15–34-vuotiaat
		(Saksan osalta: isän ja äidin kansalaisuus / aiempi kansalaisuus, kun heillä on viiteviikolla Saksan kansalaisuus)	
		Ks. ISO-maakoodit	
		4-numeroinen luku (isä – 2 ensimmäistä lukua, äiti – 2 viimeistä lukua)	
	9999	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	
208 HATVOC		Virallisessa koulutusjärjestelmässä suoritettu korkeimman koulutustason tyyppi (HATLEVEL)	Kaikki 15–34-vuotiaat sekä HAT-LEVEL=21-43
	1	Yleissivistävä koulutus	
	2	Pääasiassa (tai yksinomaan) koulussa suoritettu ammatillinen koulutus	
	3	Koulussa ja työpaikalla suoritettu ammatillinen koulutus	
	4	Pääasiassa työpaikalla suoritettu ammatillinen koulutus	
	5	Ammatillinen koulutus, ei mahdollista erottaa koodeja 2, 3 ja 4	
	9	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	
209-214 STOPDATE		Virallisesta koulutusjärjestelmästä lopullisen lähtemisen kuukausi ja -vuosi	Kaikki 15–34-vuotiaat ja EDUC-STAT=2 ja HATLEVEL=00
	...	Kuukausi ja vuosi	
	999999	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	

Sarake	Koodi	Kuvaus	Suodattimet
215 WORKEDUC		Työskentely samanaikaisesti virallisessa koulutusjärjestelmässä suoritettujen opintojen kanssa	Kaikki 15–34-vuotiaat
	0	Ei työssä tai työssä alle 1 kk vuodessa	
	1	Työssä (ainoastaan) osana opinto-ohjelmaa	
	2	Työssä samanaikaisesti opintojen kanssa mutta ei osana opinto-ohjelmaa	
	3	Työssä (ainoastaan) opintojen keskeyttämisen aikana	
	4	Työssä, koodien 1 ja 2 yhdistelmä	
	5	Työssä, koodien 1 ja 3 yhdistelmä	
	6	Työssä, koodien 2 ja 3 yhdistelmä	
	7	Työssä, koodien 1, 2 ja 3 yhdistelmä	
	9	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	
216-221 JOBSTART		Ensimmäisessä yli 3 kk kestäneessä työssä aloittamisen kuukausi ja vuosi virallisesta koulutusjärjestelmästä lopullisen lähtemisen jälkeen	Sarake 209-214 ≠ 999999 ja tyhjä
	000000	Ei koskaan työssä yli 3 kk	
	000001	Nykyinen työpaikka on ensimmäinen työpaikka	
		Kuukausi ja vuosi	
	999999	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	
222-224 JOB DUR		Ensimmäisen yli 3 kk kestäneen työn kesto (virallisesta koulutusjärjestelmästä lopullisen lähtemisen jälkeen)	Sarake 216-221 ≠ 000000 ja 000001 ja 999999
	...	Kuukausien lukumäärä	
	999	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	
225 FIND METH		Menetelmä, jolla ensimmäinen yli 3 kk kestänyt työ löytyi (virallisesta koulutusjärjestelmästä lopullisen lähtemisen jälkeen)	Sarake 216-221 ≠ 000000 ja 999999
	1	Oppilaitoksen kautta	
	2	Julkisen työvoimapalvelun kautta	
	3	Lehdessä tai internetissä olleen ilmoituksen kautta	
	4	(Oma-aloitteisen) työhakemuksen jättäminen työnantajalle	
	5	Perheen tai ystävien kautta	
	6	Samassa yrityksessä aiemman työskentelyn kautta (kesätyö, oppisopimustyö, harjoittelu, vapaaehtoistyö)	
	7	Oman yrityksen perustaminen	
	8	Muu	
	9	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	

Sarake	Koodi	Kuvaus	Suodattimet
226-229 JOBOCC		Ensimmäisen yli 3 kk kestäneen työn ammattiala (virallisesta koulutusjärjestelmästä lopullisen lähtemisen jälkeen)	Sarake 216-221 ≠ 000000 ja 000001 ja 999999
		ISCO-88 (COM), ilmoitettu 3-numeroisten tai mahdollisuuksien mukaan 4-numeroisten lukujen tasolla	
	9999	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	
230 JOBCONTR		Ensimmäisen yli 3 kk kestäneen työn työsopimustyyppi (virallisesta koulutusjärjestelmästä lopullisen lähtemisen jälkeen)	Sarake 216-221 ≠ 000000 ja 000001 ja 999999
	1	Yrittäjä (Itsenäinen ammatinharjoittaja)	
	2	Palkattu työntekijä, vakituinen täysiaikainen	
	3	Palkattu työntekijä, vakituinen osa-aikainen	
	4	Palkattu työntekijä, tilapäinen täysiaikainen	
	5	Palkattu työntekijä, tilapäinen osa-aikainen	
	6	Perheyrytyksessä työskentelevä	
	9	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	
231 TRANSACT		Pääasiallinen toiminta virallisesta koulutusjärjestelmästä lopullisen lähtemisen jälkeen ja ennen ensimmäisen yli 3 kk kestäneen työn aloittamista	Sarake 209-214 ≠ 999999 ja tyhjä ja {ensimmäinen työ aloitettu yli 3 kk sarakkeessa 209-214 tai sarakkeessa 216-221 = 000000 annetun päivämäärän jälkeen}
	1	Palkattu työntekijä – työskentely lyhytkestoissa (enint. 3 kk) työpaikoissa	
	2	Asevelvollinen tai siviilipalveluksessa oleva	
	3	Ei työssä, aktiivinen työnhakija	
		Ei työssä, ei aktiivinen työnhakija seuraavista syistä:	
	4	Perhevelvoitteet	
	5	Osallistuminen muuhun kuin viralliseen koulutukseen	
	6	Vapaaehtoistoiminta	
	7	Terveysongelmat	
	8	Muu syy	
	9	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	
232/237		Painokerroin työvoimatutkimuksen vuoden 2009 lisäkysymyksille (valinnainen)	Kaikki 15–34-vuotiaat
	0000-9999	Sarakkeet 232-235 sisältävät kokonaislukuja	
	00-99	Sarakkeet 236-237 sisältävät kymmenyksiä	
238 (PARNAT)		Vanhempien kansalaisuus syntyessä (valinnainen)	Kaikki 15–34-vuotiaat
		Ks. ISO-maakoodit	
	9999	Ei soveltuva	
	Tyhjä	Ei vastausta	

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI 2008/38/EY,

annettu 5 päivänä maaliskuuta 2008,

erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoitusten luettelosta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon erityisravinnoksi tarkoitetuista rehuista 13 päivänä syyskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/74/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoitusten luettelosta 25 päivänä heinäkuuta 1994 annettua komission direktiiviä 94/39/EY⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta⁽³⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava mainittu direktiivi.
- (2) Direktiivissä 93/74/ETY säädetään erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoitusten luettelon laadinnasta. Tässä luettelossa on mainittava tarkka käyttötarkoitus, erityinen ravitsemuksellinen tarkoitus, tärkeimmät ravitsemukselliset ominaisuudet, ilmoitus merkinnöistä ja tarvittaessa merkintöjä koskevat erityisohjeet.
- (3) Joitakin ravitsemuksellisia tarkoituksia ei tässä vaiheessa voida sisällyttää käyttötarkoitusten luetteloon lemmikkiläinten ruokien energia-arvoa ja rehujen ravintokuitupitoisuutta yleensä koskevien yhteisön valvontamenetelmien puuttumisen vuoksi. Luetteloa olisi täydennettävä heti kun nämä menetelmät on vahvistettu.
- (4) Laadittua luetteloa voidaan tarvittaessa muuttaa tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehityksen perusteella.
- (5) Tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeiden ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset.

- (6) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä II olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että direktiivin 93/74/ETY mukaisia erityisravinnoksi tarkoitettuja rehuja voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos niiden käyttötarkoitukset mainitaan tämän direktiivin liitteessä I olevassa B osassa ja jos ne täyttävät mainitussa liitteessä I olevan B osan muut määräykset.

Niiden on lisäksi huolehdittava siitä, että liitteessä I olevan A osan "Yleiset määräykset" määräyksiä noudatetaan.

2 artikla

Kumotaan direktiivi 94/39/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä II olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan 31 päivänä heinäkuuta 2008.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 22.9.1993, s. 23. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 207, 10.8.1994, s. 20. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2008/4/EY (EUVL L 6, 10.1.2008, s. 4).

⁽³⁾ Katso liitteessä II oleva A osa.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä maaliskuuta 2008.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE I

A OSA

Yleiset määräykset

1. Jos B osan 2 sarakkeessa mainitaan tiettyjen ravitsemuksellisten tarkoitusten osalta useita ravitsemuksellisten ominaisuuksien ryhmiä erotettuina sanoilla "ja/tai", valmistaja saa vapaasti käyttää yhtä tai useampaa tärkeimpien ominaisuuksien ryhmää 1 sarakkeessa määritellyn ravitsemuksellisen tarkoituksen saavuttamiseksi. Kunkin vaihtoehdon osalta vastaavat ilmoitukset merkinnöistä mainitaan 4 sarakkeessa.
2. Jäljempänä B osan 2 tai 4 sarakkeessa mainittavien lisäaineryhmien osalta erikoisruokavalioon kuuluvaan rehuun lisättävän ja määriteltävä tärkeää ominaisuutta vastaavan lisäaineen on oltava hyväksytty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ⁽¹⁾ mukaisesti.
3. Jäljempänä B osan 4 sarakkeessa vaadittavan (vaadittavien) ainesosan (-osien) tai ravintoaineen (-aineiden) lähteen (lähteiden) osalta valmistajan on annettava tarkat tiedot (esimerkiksi ainesosan (-osien) tarkka nimi, eläinlaji tai eläimen osa), joiden avulla on mahdollista arvioida, onko rehu sitä vastaavien tärkeimpien ravitsemuksellisten ominaisuuksien mukaista.
4. Jos myös lisäaineeksi hyväksytyn aineen ilmoittamista vaaditaan B osan 4 sarakkeessa ja jos siihen liittyy ilmaisu "kokonaispitoisuus", ilmoitettavan pitoisuuden on vastattava tapauksen mukaan joko luonnostaan esiintyvää määrää, jos ainetta ei ole lisätty, tai neuvoston direktiivin 70/524/ETY ⁽²⁾ säännöksistä poiketen luonnostaan esiintyvän ja lisäaineena lisätyn aineen kokonaismäärää.
5. Jäljempänä B osan 4 sarakkeessa vaaditut ilmoitukset, joihin liittyy maininta "jos lisätty", ovat pakollisia, jos ainesosaa tai lisäainetta on käytetty rehussa tai sen määrää on lisätty nimenomaan erityisen ravitsemuksellisen tarkoituksen saavuttamiseksi.
6. Jäljempänä B osan 4 sarakkeen mukaisesti ravinto- ja lisäaineiden osalta annettavat ilmoitukset ovat luonteeltaan määrällisiä.
7. Jäljempänä B osan 5 sarakkeessa ilmoitettu suositeltava käyttöaika käsittää ajan, jonka kuluessa ravitsemuksellinen tarkoitus tavallisesti saavutetaan. Valmistajat voivat ilmoittaa tarkempia käyttöaikoja siinä vahvistetuissa rajoissa.
8. Jos rehun avulla on tarkoitus saavuttaa useita erityisiä ravitsemuksellisia tarkoituksia, on noudatettava kaikkia B osassa kunkin ravitsemuksellisen tarkoituksen osalta annettuja määräyksiä.
9. Erityisravinnoksi tarkoitettujen lisärehujen osalta etiketissä olevissa käyttöohjeissa on annettava päiväannoksen tasapainoisuutta koskevat ohjeet.

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Sruiittikivien uusutumisen ehkäsminen (2)	Virtsaa happamoivat ominaisuudet ja kohtalainen magnesiumpitoisuus	Koirat ja kissat	— Kalsium — Fosfori — Natrium — Magnesium — Kalium — Kloridit — Rikki — Virtsaa happamoivat aineet	Enintään 6 kuukautta	Pakkauksessa, tölissä tai etiketissä on oltava merkintä: "Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä."
Uraattikivien muodostumisen vähentäminen	Alhainen puriini- ja proteiinipitoisuus; proteiinit kuitenkin korkealaatuisia	Koirat ja kissat	Proteiinin lähde (lähteet)	Enintään 6 kuukautta, mutta koko elinajan jatkuva käyttö pysyvissä virtsahapon aineenvaihdunnan häiriöissä	Pakkauksessa, tölissä tai etiketissä on oltava merkintä: "Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä."
Oksalaattikivien muodostumisen vähentäminen	Alhainen kalsiumpitoisuus, alhainen D vitamiinipitoisuus ja virtsaa alkalisoivat ominaisuudet	Koirat ja kissat	— Fosfori — Kalsium — Natrium — Magnesium — Kalium — Kloridit — Rikki — D-vitamiinin kokonaispitoisuus — Hydroksiprolini — Virtsaa alkalisoivat aineet	Enintään 6 kuukautta	Pakkauksessa, tölissä tai etiketissä on oltava merkintä: "Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä."
Kystiittikivien muodostumisen vähentäminen	Alhainen proteiinipitoisuus, kohtalainen rikkiptoisten aminohappojen pitoisuus ja virtsaa alkalisoivat ominaisuudet	Koirat ja kissat	— Rikkiptoisten aminohappojen kokonaispitoisuus — Natrium — Kalium — Kloridit — Rikki — Virtsaa alkalisoivat aineet	Aluksi enintään yksi vuosi	Pakkauksessa, tölissä tai etiketissä on oltava merkintä: "Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan pidentämistä."

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Tiettyjen ainesosien ja ravintoai- neiden intoleranssin vähentämi- nen ⁽⁴⁾	— Valikoidut proteiinin lähteet (lähde) ja/tai — Valikoidut hiilihydraattiläh- teet (lähde)	Koirat ja kissat	— Proteiinin lähde (lähteet) — Tärkeimpien rasvahappojen pi- toisuus (jos lisätty) — Hiilihydraattilähde (lähteet) — Välttämättömien rasvahappojen pitoisuus (jos lisätty)	3–8 viikkoa; jos intoleranssin oi- reet häviävät, tätä rehua voidaan käyttää jatkuvasti	
Äkillisten ruuan imeytymishäiri- öiden vähentäminen	Nostettu elektrolyytti-pitoisuus ja helposti sulavat ainesosat	Koirat ja kissat	— Helposti sulavat valmistusaineet ja niiden mahdollinen käsittely — Natrium — Kalium — Limamaisten aineiden lähde (lähteet) (jos lisätty)	1–2 viikkoa	Pakkauksessa, tölkillissä tai etiketissä on oltava merkinnät: — ”Äkillisen ripulin ja siitä toipumi- sen aikana.” — ”Suositetaan eläinlääkärin lausun- non pyytämistä ennen käyttöä.”
Ruansulatushäiriöistä aiheutu- vien haittojen pienentäminen ⁽⁵⁾	Helposti sulavat ainesosat ja al- hainen rasvapitoisuus	Koirat ja kissat	Helposti sulavat ainesosat ja niiden mahdollinen käsittely	3–12 viikkoa, mutta koko elinajan jatkuva käyttö kroonisen haiman vajaatoiminnan yhteydessä	Pakkauksessa, tölkillissä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä.”
Sydämen toiminnan tukeminen kroonisen sydämen vajaatoimin- nan yhteydessä	Alhainen natriumpitoisuus ja nostettu K/Na-suhde	Koirat ja kissat	— Natrium — Kalium — Magnesium	Aluksi enintään 6 kuukautta	Pakkauksessa, tölkillissä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöä- ajan pidentämistä.”
Glukoosin saannin sääntely (<i>Diab- etes mellitus</i>)	Nopeasti sulavien hiilihydraat- tien pitoisuus alhainen	Koirat ja kissat	— Hiilihydraattien lähde (lähteet) — Hiilihydraattien mahdollinen käsittely — Tärkkelys — Sokerin kokonaispitoisuus — Fruktosi (jos lisätty) — Tärkeimpien rasvahappojen pi- toisuus (jos lisätty) — Lyhytkestoisten ja keskipitkien rasvahappojen lähde (lähteet) (jos lisätty)	Aluksi enintään 6 kuukautta	Pakkauksessa, tölkillissä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöä- ajan pidentämistä.”

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Maksan toiminnan tukeminen maksan vajaatoiminnan yhteydessä	— Korkealaatuinen valkuainen, kohtalainen valkuaispitoisuus, korkea välttämättömien rasvahappojen ja hyvin sulavien hiilihydraattien pitoisuus	Koirat	— Valkuaislähde (–lähteet) — Välttämättömien rasvahappojen pitoisuus — Hyvin sulavat hiilihydraatit ja niiden käsittely mikäli tarpeellista — Natrium — Kuparin kokonaispitoisuus	Aluksi 6 kuukautta	Pakkauksessa, tölkipissä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Suositellaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan pidentämistä.” Käyttöohjeessa on oltava maininta: ”Vettä oltava jatkuvasti saatavilla.”
	— Korkealaatuinen valkuainen, kohtalainen valkuaispitoisuus ja korkea välttämättömien rasvahappojen pitoisuus	Kissat	— Valkuaislähde (–lähteet) — Välttämättömien rasvahappojen pitoisuus — Natrium — Kuparin kokonaispitoisuus	Aluksi 6 kuukautta	Pakkauksessa, tölkipissä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Suositellaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan pidentämistä.” Käyttöohjeessa on oltava maininta: ”Vettä oltava jatkuvasti saatavilla.”
Rasva-aineenvaihdunnan sääntely veren runsasrasvaisuuden yhteydessä	Alhainen rasvapitoisuus ja korkea tärkeimpien rasvahappojen pitoisuus	Koirat ja kissat	— Tärkeimpien rasvahappojen pitoisuus — n-3-rasvahappojen pitoisuus (jos lisätty)	Aluksi enintään 2 kuukautta	Pakkauksessa, tölkipissä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan pidentämistä.”
Kuparin maksaan kertymisen vähentäminen	Alhainen kuparipitoisuus	Koirat	Kuparin kokonaispitoisuus	Aluksi enintään 6 kuukautta	Pakkauksessa, tölkipissä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan pidentämistä.”
Ylimääräisen elopainon vähentäminen	Alhainen energiapitoisuus	Koirat ja kissat	Energia-arvo	Kunnes tavoiteltu elopaino saavutetaan	Käyttöohjeessa on suositeltava sopiva päiväannostus.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Vahvistaminen ravinnon avulla, toipuminen ⁽⁶⁾	Korkea energiapitoisuus, suuria määriä olellaisia ravintoaineita ja erittäin sulavia ainesosia	Koirat ja kissat	— Erittäin sulavat ainesosat sekä tarvittaessa niiden käsittely — Energia-arvo — n-3- ja n-6-rasvahappopitoisuus (jos lisätty)	Kunnes kuntoutuminen saavutetaan	Erityisesti tehovuokintaan tarkoitettujen ruokien pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä on oltava merkintä: "Annostelu eläinlääkärin valvonnassa."
Ihon toiminnan tukeminen ihotautilien ja liiallisen karvanlähdon yhteydessä	Tärkeimpien rasvahappojen pitoisuus korkea	Koirat ja kissat	Vältämättömien rasvahappojen pitoisuus	Enintään 2 kuukautta	Pakkauksessa, tölkipissä tai etiketissä on oltava merkintä: "Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä."
Poikimahalvausriskin vähentäminen	— Alhainen kalsiumpitoisuus ja/tai — Alhainen kationi/anionisuhde tai — Korkea zeoliittipitoisuus (synteettinen natriumalumiinisilikatti	Lypsylehmät	— Kalsium — Fosfori — Magnesium — Kalsium — Fosfori — Natrium — Kalium — Kloridit — Rikki Synteettisen natriumalumiinisilikatin pitoisuus	1–4 viikkoa ennen vasikoimista 1–4 viikkoa ennen vasikoimista 2 viikkoa ennen vasikoimista	Käyttöohjeessa on oltava maininta: "Käyttö lopetettava vasikoimisen jälkeen." Käyttöohjeessa on oltava maininta: "Käyttö lopetettava vasikoimisen jälkeen." Käyttöohjeessa on oltava maininta: — "Rehun määrää on rajoitettava, jotta varmistetaan, että natriumalumiinisilikaatin päivittäinen saanti eläintä kohden ei ylitä 500-aa grammaa." — "Käyttö lopetettava vasikoimisen jälkeen."

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	tai — Korkea kalsiumpitoisuus helposti käytettävissä olevien kalsiumsuolojen muodossa		Kalsiumin kokonaispitoisuus, lähteet ja vastaava kalsiumin määrä	Aloitetaan poikimisen ensimerkeistä ja jatketaan kaksi päivää poikimisen jälkeen	Pakkauksessa, tölkillissä tai etiketissä on oltava: — käyttöohjeet eli antokertojen määrä ja käyttöaika ennen ja jälkeen vasikoimisen; — teksti: "Suositetaan eläinravitsemuksen asiantuntijan lausunnon pyytämistä ennen käyttöä."
Ketoosin vaaran vähentäminen ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	Glukogeenisiä energianlähteitä sisältävät ainesosat	Lypsylehmät ja uuhet	— Glukogeenisiä energianlähteitä sisältävät ainesosat — Propaani-1,2-dioli (jos lisätty glukosiin esiasteeksi) — Glyseroli (jos lisätty glukosiin esiasteeksi)	3–6 viikkoa vasikoimisen jälkeen ⁽⁹⁾ 6 viikon ajan ennen karitsoimista ja 3 viikkoa karitsoimisen jälkeen ⁽¹⁰⁾	
Kouristusten vaaran vähentäminen (magnesiumin puute)	Korkea magnesium-pitoisuus, helposti käytettäviä hiilihydraatteja, kohtalainen proteiinipitoisuus ja alhainen kaliumpitoisuus	Märehtijät	— Tärkkelys — Sokerin kokonaispitoisuus — Magnesium — Natrium — Kalium	3–10 viikkoa ruohon nopean kasvun aikana	Käyttöohjeessa on annettava tietoja tasapainoisesta päiväannoksesta, mukaan lukien kuitulähteet ja helposti muuntuvan energian lähteet. Lampaiden rehujen osalta pakkauksessa, tölkillissä tai etiketissä on oltava merkintä: "Erityisesti imettäville uuhille."
Asidoosin vaaran vähentäminen	Helposti fermentoituvien hiilihydraattien pitoisuus alhainen ja puskurointikyky korkea	Märehtijät	— Tärkkelys — Sokerin kokonaispitoisuus	Enintään 2 kuukautta ⁽¹¹⁾	Käyttöohjeessa on annettava tietoja tasapainoisesta päiväannoksesta, mukaan lukien kuitulähteet ja helposti fermentoituvien hiilihydraattien lähteet. Lypsylehmien rehujen osalta pakkauksessa, tölkillissä tai etiketissä on oltava merkintä: "Erityisesti korkeatuottoisille lehmille." Lihotettaville märehäijöille tarkoitettujen rehujen osalta pakkauksessa, tölkillissä tai etiketissä on oltava merkintä: "Erityisesti tehuruokittaville ... ⁽¹²⁾ "

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Elektrolyytti- ja vesitasapainon vakauttaminen	Ensisijaisesti elektrolyyttejä ja helposti imeytyviä hiilihydraatteja	Vasikat Porsaas Karitsat Kilit Varsat	— Hiilihydraattien lähde (lähteet) — Natrium — Kalium — Kloridit	1–7 päivää (1–3 päivää, jos käytetään yksinomaista rehuna)	Pakkauksessa, tölkillä tai etiketissä on oltava merkintä: — ”Ruansulatushäiriöiden (ripulin) ehkäisemiseksi, niiden aikana ja niiden jälkeen.” — ”Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä.”
Virtsakivien vaaran vähentäminen	Alhainen fosfori- ja magnesiumpitoisuus, virtsaa happamoivat ominaisuudet	Märehtijät	— Kalsium — Fosfori — Natrium — Magnesium — Kalium — Kloridit — Rikki — Virtsaa happamoivat aineet	Enintään 6 viikkoa	Pakkauksessa, tölkillä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Erityisesti tehoruokittaville nuorille eläimille.” Käyttöohjeessa on oltava merkintä: ”Vettä oltava jatkuvasti saatavilla.”
Stressireaktioiden lieventäminen	— Korkea magnesiumpitoisuus ja/tai — Helposti sulavat ainesosat	Siat	— Magnesium — Helposti sulavat ainesosat ja niiden mahdollinen käsittely — n-3-rasvahappojen pitoisuus (jos lisätty)	1–7 päivää	Määriteltävä tarkasti tilanteet, joissa tämän rehun käyttö on aiheellista.
Fysiologisen ruansulatuksen vakauttaminen	— Alhainen puskurointikyky ja helposti sulavat ainesosat	Porsaas	— Helposti sulavat ainesosat ja niiden mahdollinen käsittely — Puskurointikyky — Ruansulatusnesteen erityistä vähentävien aineiden lähde (lähteet) (jos lisätty) — Limamaisen aineiden lähde (lähteet) (jos lisätty)	2–4 viikkoa	Pakkauksessa, tölkillä tai etiketissä on oltava merkintä: ”Ruansulatushäiriöiden ehkäisemiseksi, niiden aikana ja niiden jälkeen.”

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	— Helposti sulavat ainesosat	Siat	— Helposti sulavat ainesosat ja niiden mahdollinen käsittely — Ruuansulatusnesteiden erityistä vähentävien aineiden lähde (lähteet) (jos lisätty) — Limamaisten aineiden lähde (lähteet) (jos lisätty)		
Ummetusvaaran vähentäminen	Suoliston toimintaa kiihdyttävät ainesosat	Emakot	Suoliston toimintaa kiihdyttävät ainesosat	10–14 päivää ennen porsimista ja 10–14 päivää sen jälkeen	
Rasvamaksataudin vaaran korjaaminen	Alhainen energiasisältö ja korkea muuntokelpoisen energian osuus, joka on peräisin runsaasti monitydyttymättömiä rasvahappoja sisältävistä rasvoista	Munivat kanat	— Energiasisältö (EY-menetelmän mukaan laskettuna) — Rasvoista peräisin olevan muuntokelpoisen energian prosenttiosuus — Monitydyttymättömien rasvahappojen pitoisuus	Enintään 12 viikkoa	
Imeytymishäiriöistä aiheutuvien haittojen korjaaminen	Alhainen tyydyttyneiden rasvahappojen pitoisuus ja korkea rasvalukkoisten vitamiinien pitoisuus	Siipikarja, lukuun ottamatta hanhia ja kyyhkyksiä	— Tyydyttyneiden rasvahappojen prosenttiosuus rasvahappojen kokonaispitoisuudesta — A-vitamiinin kokonaispitoisuus — D-vitamiinin kokonaispitoisuus — E-vitamiinin kokonaispitoisuus — K-vitamiinin kokonaispitoisuus	2 viikon ajan kuoriutumisen jälkeen	
Kroonisen ohutsuolen vajaatoiminnan korjaaminen	Ennen umpisuolta helposti sulavat hiilihydraatit, proteiinit ja rasvat	Hevoseläimet ⁽¹⁾	— Helposti sulavien ainesosten, hiilihydraattien, proteiinien ja rasvan, lähteet sekä tarvittaessa niiden käsittely	Aluksi enintään 6 kuukautta	Neuvontaa on annettava tilanteista, joissa rehun käyttö on tarpeen, ja vasta, miten sitä pitää antaa, kuten monta pientä ateriaa päivässä. Merkintä pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä: ”Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan jatkamista.”

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Kroonisten paksusuolen toimintahäiriöiden korjaaminen	Helposti sulavat kuidut	Hevoseläimet	— Kuitulähde (-lähteet) — n-3-rasvahappopitoisuus (jos lisätty)	Aluksi enintään 6 kuukautta	Neuvontaa on annettava tilanteista, joissa rehun käyttö on tarpeen, ja vasta, miten sitä pitää antaa. Merkintä pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä: "Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan jatkamista."
Stressireaktioiden lieventäminen	Helposti sulavat ainesosat	Hevoseläimet	— Magnesium — Helposti sulavat ainesosat sekä tarvittaessa niiden käsittely — n-3-rasvahappopitoisuus (jos lisätty)	2–4 viikkoa	Neuvontaa annettava niistä nimenomaisista tilanteista, joissa rehun käyttö on tarpeen.
Elektrolyyttitasapainon säilyttäminen runsaan hikoilun yhteydessä	Ensisijaisesti elektrolyyttejä ja helposti imeytyviä hiilihydraatteja	Hevoseläimet	— Kalsium — Natrium — Magnesium — Kalium — Kloridit — Glukoosi	1–3 päivää	Neuvontaa on annettava tilanteista, joissa rehun käyttö on tarpeen. Jos rehu vastaa merkittävästi osuutta päivänannoksesta, neuvontaa on annettava riskeistä, joita ruokinnan äkilliset muutokset aiheuttavat. Merkintä käyttöohjeissa: "Vettä on oltava jatkuvasti saatavilla."
Vahvistaminen ravinnon avulla, toipuminen	Suuria määriä olemaisia ravintoaineita ja erittäin sulavia ainesosia	Hevoseläimet	— Helposti sulavat ainesosat sekä tarvittaessa niiden käsittely — n-3- ja n-6-rasvahappopitoisuus (jos lisätty)	Kunnes vahvistuminen saavutetaan	Neuvontaa on annettava tilanteista, joissa rehun käyttö on tarpeen. Jos rehu on nimenomaan tarkoitettu tehoruokintaan, merkintä pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä: "Hoito eläinlääkärin valvonnan alaisena."

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Maksan toiminnan tukeminen kroonisen maksan vajaatoiminnan yhteydessä	Alhainen, mutta hyvälaatuinen proteiinipitoisuus ja erittäin suuria hiilihydraatteja	Hevoseläimet	— Proteiini- ja kuitulähteet — Erittäin sulavat hiilihydraatit sekä tarvittaessa niiden käsittely — metioniini — koliini — n-3-rasvahappopitoisuus (jos li-säetty)	Aluksi enintään 6 kuukautta	Neuvontaa on annettava tavasta, miten rehua on annettava, kuten monta pientä ateriaa päivässä. Merkintä pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä: "Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan jatkamista."
Munuaisten toiminnan tukeminen kroonisen munuaisten vajaatoiminnan yhteydessä	Alhainen, mutta hyvälaatuinen proteiinipitoisuus ja alhainen fosforipitoisuus	Hevoseläimet	— Proteiinilähteet — Kalsium — Fosfori — Kalium — Magnesium — Natrium	Aluksi enintään 6 kuukautta	Merkintä pakkauksessa, säiliössä tai etiketissä: "Suositetaan eläinlääkärin lausunnon pyytämistä ennen käyttöä tai käyttöajan jatkamista." Merkintä käyttöohjeissa: "Vettä on oltava jatkuvasti saatavilla."

(1) Valmistaja voi tarvittaessa suositaa tuotteen käyttöä myös tilapäisen munuaisten vajaatoiminnan yhteydessä.

(2) Jos rehua suositetaan käytettäväksi tilapäisen munuaisten vajaatoiminnan yhteydessä, suositeltavan käyttöajan on oltava 2–4 viikkoa.

(3) Kissanruokien osalta erityistä ravitsemuksellista tarkoitusta voidaan täydentää maininnalla "Alempien virtsateiden infektoihin" tai "Kissan virtsaktiviteutin (FUS)"

(4) Erityisen intoleranssin hoitoon tarkoitettujen rehujen osalta tämä voidaan ilmoittaa ilmaisin "tietyt ainesosat ja ravintoaineet" asemesta.

(5) Valmistaja voi täydentää erityistä ravitsemuksellista tarkoitusta maininnalla "Haiman avoerityksen vajaatoimintaa".

(6) Kissanrehujen osalta valmistaja voi täydentää erityistä ravitsemuksellista tarkoitusta viittaamalla "Kissan maksan rasvoittumiseen".

(7) Ilmaisu "ketoosi" voidaan korvata ilmaisulla "asetonitauti".

(8) Valmistaja voi suositaa rehun käyttöä myös ketoosin uusiutessa.

(9) Lypsylehmille tarkoitettujen rehujen osalta.

(10) Uuhille tarkoitettujen rehujen osalta.

(11) Lypsylehmille tarkoitettujen rehujen osalta: "Enintään 2 kuukauden ajan maidonerityksen alkamisesta lukien".

(12) Kyseinen märehtijäryhmä on täsmennettävä.

(13) Jos rehu on nimenomaan tarkoitettu täyttämään hyvin vanhoja eläimiä koskevat erityisedellytykset (helposti nautittavat ainesosat), eläinlajia tai ryhmää koskevaa kohtaa on täydennettävä viitauksella "vanhoihin eläimiin".

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(2 artiklassa tarkoitetut)

Komission direktiivi 94/39/EY	(EYVL L 207, 10.8.1994, s. 20)
Komission direktiivi 95/9/EY	(EYVL L 91, 22.4.1995, s. 35)
Komission direktiivi 2002/1/EY	(EYVL L 5, 9.1.2002, s. 8)
Komission direktiivi 2008/4/EY	(EUVL L 6, 10.1.2008, s. 4)

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(2 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
94/39/EY	30 päivä kesäkuuta 1995
95/9/EY	30 päivä kesäkuuta 1995
2002/1/EY	20 päivä marraskuuta 2002
2008/4/EY	30 päivä heinäkuuta 2008

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 94/39/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla	—
—	2 artikla
3 artikla	3 artikla
—	4 artikla
Liite	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä tammikuuta 2008,

Euroopan yhteisön ja Japanin hallituksen välisen yhteistyötä ja keskinäistä hallinnollista avunantoa tulliasioissa koskevan sopimuksen tekemisestä

(2008/202/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että:

- (1) Neuvosto antoi 5 päivänä huhtikuuta 1993 komissiolle valtuudet aloittaa Euroopan yhteisön puolesta neuvottelut tulliyhteistyösopimuksista joidenkin yhteisön tärkeimpien kauppakumppanien kanssa,
- (2) Euroopan yhteisön ja Japanin hallituksen välinen yhteistyötä ja keskinäistä hallinnollista avunantoa tulliasioissa koskeva sopimus olisi hyväksyttävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön puolesta Euroopan yhteisön ja Japanin hallituksen välinen yhteistyötä ja keskinäistä hallinnollista avunantoa tulliasioissa koskeva sopimus.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Komissio edustaa yhteisöä jäsenvaltioiden edustajien avustamana sopimuksen 21 artiklalla perustetussa tulliyhteistyösekakomiteassa.

3 artikla

Neuvoston puheenjohtaja oikeutetaan nimeämään henkilöt, joilla on valtuudet allekirjoittaa sopimus yhteisön puolesta.

4 artikla

Neuvoston puheenjohtaja antaa sopimuksen 22 artiklan mukaisen ilmoituksen yhteisön puolesta ⁽¹⁾.

5 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 28 päivänä tammikuuta 2008.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
D. RUPEL

⁽¹⁾ Neuvoston pääsihteeri julkaisee sopimuksen voimaantulopäivän *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Euroopan yhteisön ja Japanin hallituksen välinen
SOPIMUS
yhteistyöstä ja keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta tulliasioissa

EUROOPAN YHTEISÖ ja JAPANIN HALLITUS, jäljempänä 'sopimuspuolet', jotka

OTTAVAT HUOMIOON Euroopan yhteisön, jäljempänä 'yhteisö', ja Japanin välisten kaupallisten yhteyksien tärkeyden ja haluavat edistää kyseisten yhteyksien sopusointuista kehitystä molempien sopimuspuolten hyödyksi,

USKOVAT, että sitoumus tulliyhteistyön kehittämisestä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OTTAVAT HUOMIOON sopimuspuolten välisen tullimenettelyjä koskevan tulliyhteistyön kehityksen,

KATSOVAT, että tullilainsäädännön vastaiset toimet ovat haitallisia molempien sopimuspuolten taloudellisille, fiskaalisille ja kaupallisille eduille, ja tunnustavat, että on tärkeää varmistaa tullien ja muiden verojen oikea määräytyminen,

OVAT VAKUUTTUNEITA siitä, että kyseisiä toimia voidaan vastustaa tehokkaammin tulliviranomaisten yhteistyöllä,

TUNNUSTAVAT tulliviranomaisten tärkeän aseman ja tullimenettelyjen merkityksen kaupan helpottamisessa,

OTTAVAT HUOMIOON molempien sopimuspuolten tiukan sitoutumisen tullitoimiin ja yhteistyöhön tekijänoikeuksien loukkaamisen torjumiseksi,

OTTAVAT HUOMIOON sopimuspuolten aikaisemmin hyväksymät tai niihin sovellettavat kansainvälisten yleissopimusten mukaiset velvoitteet samoin kuin Maailman kauppajärjestön, jäljempänä 'WTO', tulliasioita koskevat toimet,

OTTAVAT HUOMIOON keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta 5 päivänä joulukuuta 1953 annetun tulliyhteistyöneuvoston suosituksen,

KATSOVAT, ETTÄ vuonna 1991 annettuun yhteiseen julistukseen Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Japanin suhteista sisältyivät suhteen yleiset suuntaviivat ja siinä vahvistettiin menetelmälliset tavoitteet suhteiden edelleen kehittämiseksi,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

I OSASTO
YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 artikla

Määritelmät

Tässä sopimuksessa tarkoitetaan ilmaisulla:

- a) 'tullilainsäädäntö' kaikkia Euroopan yhteisön tai Japanin lakeja ja asetuksia, jotka koskevat tavaroiden tuontia, vientiä ja kauttakuljetusta sekä niiden asettamista mihin tahansa tullimenettelyyn, mukaan lukien tulliviranomaisten toimivaltaan kuuluvat kielto-, rajoitus- ja valvontatoimenpiteet;
- b) 'sopimuspuolen lait ja asetukset' ja 'kunkin sopimuspuolen lait ja asetukset' Japanin lakeja ja asetuksia tai yhteisön lakeja ja asetuksia asiayhteyden mukaan;
- c) 'tulliviranomainen' Japanissa valtiovarainministeriötä ja Euroopan yhteisössä Euroopan yhteisöjen komission tulliasioista vastaavia toimivaltaisia yksiköitä sekä Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden tulliviranomaisia;
- d) 'pyynnön esittänyt viranomainen' sopimuspuolen tulliviranomaisista, joka pyytää hallinnollista avunantoa tämän sopimuksen mukaisesti;

- e) 'pyynnön vastaanottanut viranomainen' sopimuspuolen tulliviranomaista, joka vastaanottaa avunantopyynnön tämän sopimuksen mukaisesti;
- f) 'henkilötiedot' kaikkia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa henkilöä koskevia tietoja;
- g) 'tullilainsäädännön vastainen toimi' mitä tahansa tullilainsäädännön rikkomista tai yritystä rikkoa kyseistä lainsäädäntöä;
- h) 'henkilö' luonnollista henkilöä, oikeushenkilöä taikka mitä tahansa kunkin sopimuspuolen lakien ja asetusten mukaisesti perustettua tai järjestäytynyttä yksikköä, jolla ei ole oikeushenkilön asemaa, joka harjoittaa tavaroiden tuontia, vientiä tai kauttakuljetusta; sekä
- i) 'tieto' tietoja, asiakirjoja, kertomuksia ja muita missä tahansa muodossa olevia tiedonantoja niiden sähköisessä muodossa olevat kappaleet mukaan luettuina.

2 artikla

Alueellinen soveltaminen

Tätä sopimusta sovelletaan Japanin alueeseen, jolla sen tullilainsäädäntö on voimassa, sekä Euroopan yhteisön alueisiin, joihin Euroopan yhteisön perustamissopimusta sovelletaan mainitussa sopimuksessa määrätyn edellytyksin.

3 artikla

Täytäntöönpano

Sopimuspuolet panevat tämän sopimuksen täytäntöön kunkin sopimuspuolen lakien ja asetusten mukaisesti tulliviranomaistensa käytettävissä olevien voimavarojen rajoissa.

4 artikla

Yhteistyön soveltamisala

1. Tulliyhteistyöhön kuuluvat tämän sopimuksen nojalla kaikki tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvät kysymykset.
2. Sopimuspuolet sitoutuvat kehittämään tulliyhteistyötä tulliviranomaistensa välityksellä. Sopimuspuolet toimivat yhteistyössä erityisesti seuraavissa kysymyksissä:
 - a) sopimuspuolten tulliviranomaisten välisten yhteydenpitokanavien luominen ja ylläpitäminen varman ja nopean tietojen vaihdon helpottamiseksi;
 - b) sopimuspuolten tulliviranomaisten välisen tehokkaan yhteensovittamisen helpottaminen; sekä

- c) mitkä tahansa muut tähän sopimukseen liittyvät hallinnolliset kysymykset, jotka saattavat ajoittain vaatia yhteisiä toimia sopimuspuolilta.

3. Sopimuspuolet sitoutuvat myös pyrkimään tulliviranomaistensa välityksellä yhteistyöhön kauppaa helpottavien toimien kehittämiseksi tullialalla kansainvälisten normien mukaisesti.

5 artikla

Avunannon soveltamisala

1. Sopimuspuolet antavat toisilleen tulliviranomaistensa välityksellä apua toimivaltaansa kuuluvilla aloilla ja käytettävissä olevien voimavarojen rajoissa tässä sopimuksessa määrätyn tavoin ja edellytyksin varmistaakseen tullilainsäädännön moitteetoman soveltamisen erityisesti tullilainsäädännön vastaisia toimia ehkäisemällä, tutkimalla ja torjumalla.

2. Tämän sopimuksen mukaista apua tulliasioissa annetaan sopimuspuolten tulliviranomaisten kesken, jotka ovat toimivaltaisia soveltamaan tätä sopimusta. Se ei rajoita rikosasioissa annettavaa keskinäistä avunantoa koskevia oikeuksia ja velvollisuuksia, joita jompikumpi sopimuspuolista soveltaa kansainvälisten sopimusten tai kunkin sopimuspuolen lakien ja asetusten mukaisesti. Avunannon piiriin eivät myöskään kuulu tiedot, jotka on saatu oikeusviranomaisen pyynnöstä käytetyillä valtuuksilla.

3. Tämän sopimuksen soveltamisalaan ei kuulu tullien, verojen tai sakkojen perinnässä annettava avunanto.

6 artikla

Suhde muihin kansainvälisiin sopimuksiin

1. Tämän sopimuksen määräykset eivät vaikuta muiden kansainvälisten sopimusten mukaisiin sopimuspuolten oikeuksiin eivätkä velvoitteisiin.
2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa määrätään, tämän sopimuksen määräykset ovat ensisijaisia yhteisön yksittäisten jäsenvaltioiden ja Japanin välillä tehtyjen tai tehtävien kahdensivulisten tulliyhteistyötä ja keskinäistä hallinnollista avunantoa koskevien sopimusten määräyksiin nähden, sikäli kuin viimeksi mainitut ovat ristiriidassa tämän sopimuksen määräysten kanssa.
3. Tämän sopimuksen määräykset eivät vaikuta niiden yhteisön säännösten soveltamiseen, jotka koskevat tämän sopimuksen perusteella saatujen, yhteisölle mahdollisesti merkityksellisten tietojen toimittamista komission toimivaltaisten yksiköiden ja yhteisön jäsenvaltioiden tulliviranomaisten välillä.

II OSASTO

TULLIYHTEISTYÖ

7 artikla

Tullimenettelyjä koskeva yhteistyö

Laillisen tavaroiden liikkuvuuden helpottamiseksi tulliviranomaiset vaihtavat tullitekniikoiden ja -menettelyjen sekä tietokonejärjestelmien kehittämistoimenpiteisiin liittyvää tietoa ja asiantuntemusta tämän sopimuksen määräysten mukaisesti.

8 artikla

Tekninen yhteistyö

Tulliviranomaiset voivat tarjota toisilleen teknistä yhteistyötä ja vaihtaa henkilöstöä ja asiantuntemusta, joka koskee toimia, joilla voidaan kehittää tullitekniikoita ja -menettelyjä sekä tietokonejärjestelmiä niiden tavoitteiden saavuttamiseksi tämän sopimuksen määräysten mukaisesti.

9 artikla

Keskustelut kansainvälisissä järjestöissä

Tulliviranomaiset pyrkivät kehittämään ja lujittamaan yhteisen edun mukaisia kysymyksiä koskevaa yhteistyötään edistääkseen tulliasioita koskevia keskusteluja asiaan liittyvissä kansainvälisissä järjestöissä, joita ovat muun muassa tulliyhteistyöneuvosto ja WTO.

III OSASTO

KESKINÄINEN HALLINNOLLINEN AVUNANTO

10 artikla

Pyynnöstä annettava apu

1. Pynnön vastaanottanut viranomainen toimittaa pyynnön esittäneelle viranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, jotta tämä voi varmistaa, että pyynnön esittäneen sopimuspuolen tullilainsäädäntöä sovelletaan oikein, mukaan luettuina tiedot havaituista tai suunnitelluista toimista, jotka ovat tai saattaisivat olla tullilainsäädännön vastaisia.

Erityisesti pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on pyynnöstä toimitettava pyynnön esittäneelle viranomaiselle tietoja toimista, jotka saattavat johtaa pyynnön esittäneen sopimuspuolen tullilainsäädännön vastaisiin toimiin, kuten virheellisistä tullilmoituksista, alkuperätodistuksista, laskuista tai muista asiakirjoista, joiden tiedetään tai epäillään olevan virheellisiä tai väärennetyjä.

2. Pynnön vastaanottanut viranomainen ilmoittaa pyynnön esittäneelle viranomaiselle tämän pyynnöstä:

a) onko toisen sopimuspuolen alueelta viedyt tavarat tuotu asianmukaisesti toisen sopimuspuolen alueelle, ja yksilöi tarvittaessa tavaroihin sovelletun tullimenettelyn; sekä

b) onko toisen sopimuspuolen alueelle tuodut tavarat viety asianmukaisesti toisen sopimuspuolen alueelta, ja yksilöi tarvittaessa tavaroihin sovelletun tullimenettelyn.

3. Pynnön vastaanottanut viranomainen antaa sopimuspuolensa lakien ja asetusten rajoissa pyynnön esittäneelle viranomaiselle tämän pyynnöstä tietoja seuraavista seikoista ja harjoittaa seuraavien seikkojen erityistä valvontaa:

a) henkilöt, joiden perustellusti uskotaan osallistuvan tai osallistuneen pyynnön esittäneen sopimuspuolen tullilainsäädännön vastaisiin toimiin;

b) paikat, joissa tavaroita on koottu tai varastoitu tai joissa niitä voidaan koota tai varastoida siten, että on perusteltua uskoa, että tavarat on tarkoitettu käytettäväksi pyynnön esittäneen sopimuspuolen tullilainsäädännön vastaisissa toimitissa;

c) tavarat, joita kuljetetaan tai voidaan kuljettaa siten, että on perusteltua uskoa, että ne on tarkoitettu käytettäväksi pyynnön esittäneen sopimuspuolen tullilainsäädännön vastaisissa toimitissa; sekä

d) kuljetusvälineet, joita käytetään tai voidaan käyttää siten, että on perusteltua uskoa, että ne on tarkoitettu käytettäväksi pyynnön esittäneen sopimuspuolen tullilainsäädännön vastaisissa toimitissa.

11 artikla

Oma-aloitteinen avunanto

Sopimuspuolet auttavat toisiaan omasta aloitteestaan ja kunkin sopimuspuolen lakeja ja asetuksia noudattaen, jos ne pitävät sitä tullilainsäädännön oikean soveltamisen kannalta tarpeellisenä, etenkin tilanteissa, jotka saattavat aiheuttaa merkittävää vahinkoa toisen sopimuspuolen taloudelle, kansanterveydelle, yleiselle turvallisuudelle tai vastaavalle keskeiselle edulle, erityisesti toimittamalla seuraavista asioista saatuja tietoja:

a) toimet, jotka ovat tai näyttävät olevan tullilainsäädännön vastaisia ja joilla saattaa olla merkitystä toiselle sopimuspuolelle;

b) uudet keinot tai menetelmät, joita käytetään tullilainsäädännön vastaisten toimien toteuttamisessa;

- c) tavarat, joiden tiedetään olevan tullilainsäädännön vastaisten toimien kohteena;
- d) henkilöt, joiden perustellusti uskotaan osallistuvan tai osallistuneen tullilainsäädännön vastaisiin toimiin; sekä
- e) kuljetusvälineet, joita perustellusti uskotaan käytetyn tai käytettävän tai voitavan käyttää tullilainsäädännön vastaisissa toimissa.

12 artikla

Avunantoa koskevien pyyntöjen muoto ja sisältö

1. Tämän sopimuksen mukaiset pyynnöt tehdään kirjallisesti. Pyyntöön on liitettävä asiakirjat, jotka tarvitaan pyynnön toteuttamiseksi. Myös suulliset pyynnöt voidaan hyväksyä asian kiireellisyyden perusteella, mutta ne on viipymättä vahvistettava kirjallisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa pyynnöissä on esitettävä seuraavat tiedot:
 - a) pyynnön esittänyt viranomainen;
 - b) pyydetty toimenpide;
 - c) pyynnön tarkoitus ja syy;
 - d) mahdollisimman tarkat ja laajat tiedot tutkimuksen kohteena olevista henkilöistä;
 - e) yhteenveto asiaan liittyvistä seikoista ja jo suoritetuista tutkimuksista; sekä
 - f) asiaan liittyvät oikeudelliset tekijät.

3. Pyyntö on esitettävä sekä pyynnön vastaanottaneen että pyynnön esittäneen viranomaisen hyväksymällä kielellä. Tätä vaatimusta voidaan tarpeen mukaan soveltaa myös asiakirjoihin, jotka on liitetty 1 kohdan mukaiseen pyyntöön.

4. Jos pyyntö ei täytä edellä määrättyä muotovaatimusta, sen korjaamista tai täydentämistä voidaan vaatia; pyynnön vastaanottanut viranomainen voi sillä välin toteuttaa varotoimenpiteitä.

13 artikla

Pyyntöjen toteuttaminen

1. Pynnön vastaanottanut viranomainen toteuttaa toimivaltansa ja käytettävissä olevien voimavarojensa rajoissa kaikki

kohtuudella edellytettävät toimenpiteet toimittamalla käytössään jo olevat tiedot sekä tekemällä tai teettämällä aiheellisia tutkimuksia.

2. Avunantopyynnöt täytetään pyynnön vastaanottavan sopimuspuolen lakien ja asetusten mukaisesti.

3. Pynnön esittäneen viranomaisen asianmukaisesti valtuutetut virkamiehet voivat pyynnön vastaanottaneen viranomaisen suostumuksella ja sen määräämin edellytyksin olla läsnä saadakseen pyynnön vastaanottaneelta viranomaiselta näiden toimipaikassa tietoja, jotka koskevat tosiasiallisesti tai mahdollisesti tullilainsäädännön vastaisia toimia ja joita pyynnön esittänyt viranomainen tarvitsee tämän sopimuksen soveltamiseksi.

4. Pynnön esittäneen viranomaisen asianmukaisesti valtuutetut virkamiehet voivat pyynnön vastaanottaneen viranomaisen suostumuksella ja sen määräämin edellytyksin olla läsnä tiettyjä tapauksia koskevista tutkimuksissa, jotka tehdään tämän tuomiovaltaan kuuluvalla alueella.

5. Jos pyyntöä ei voida noudattaa, pyynnön esittäneelle viranomaiselle on toimitettava tästä tieto nopeasti ja esitettävä perusteet. Perusteisiin voidaan liittää asiaa koskevat tiedot, joiden pyynnön vastaanottanut viranomainen katsoo auttavan pyynnön esittänyttä viranomaista.

6. Pynnön vastaanottanut viranomainen antaa, jos se pitää sitä tarpeellisenä, pyynnön esittäneelle viranomaiselle tämän pyynnöstä tiedon avunantopyynnön täyttämiseksi toteutettavien toimien ajasta ja paikasta, jotta toimet voidaan sovittaa yhteen.

14 artikla

Tietojen välityksessä käytettävä muoto

1. Pynnön vastaanottanut viranomainen ilmoittaa tutkimusten tulokset pyynnön esittäneelle viranomaiselle kirjallisesti ja liittää mukaan tarvittavat asiakirjat tai muun aineiston.
2. Nämä tiedot voivat olla sähköisessä muodossa.

15 artikla

Poikkeukset avunantovelvollisuudesta

1. Avunannosta voidaan kieltäytyä tai pidättäytyä tai sen antamiselle voidaan asettaa edellytyksiä tai vaatimuksia, jos pyynnöt vastaanottanut sopimuspuoli katsoo, että tämän sopimuksen mukainen avunanto voisi loukata yhteisön jonkin jäsenvaltion tai Japanin täysivaltaisuutta taikka vahingoittaa sen turvallisuutta, yleistä järjestystä tai muita keskeisiä etuja, kuten 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapauksessa.

Kukin sopimuspuoli voi erityisesti rajoittaa toiselle sopimuspuolelle toimittamia tietoja silloin, kun jälkimmäinen sopimuspuoli ei pysty takaamaan ensin mainitulle sopimuspuolelle, että tiedot käsitellään luottamuksellisenä tai että niitä käytetään rajoitettuihin käyttötarkoituksiin.

2. Pyynnön vastaanottanut viranomainen voi pidättäytyä avun antamisesta, jos se katsoo avunannon häiritsevän vireillä olevia tutkimuksia, mukaan luettuina asianomaisten lainvalvontaviranomaisten tutkimukset, syytetoimet ja hallinnolliset menettelyt. Pynnön vastaanottaneen viranomaisen on tällöin neuvoteltava pyynnön esittäneen viranomaisen kanssa sen selvittämiseksi, voidaanko apua antaa sen tarpeellisina pitämiä edellytyksiä tai vaatimuksia noudattaen.

3. Jos pyynnön esittävä viranomainen pyytää sellaista apua, jota se ei itse voisi pyydettyä antaa, sen on huomautettava tästä pyynnössään. Pynnön vastaanottanut viranomainen saa tuolloin päättää, miten se vastaa tällaiseen pyyntöön.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa pyynnön vastaanottaneen viranomaisen päätös ja sen perustelut on ilmoitettava pyynnön esittäneelle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä.

16 artikla

Tietojen vaihto ja luottamuksellisuus

1. Kaikkia tämän sopimuksen mukaisesti missä tahansa muodossa toimitettuja tietoja on käsiteltävä luottamuksellisinä kunakin sopimuspuolen laeista ja asetuksista riippuen ja niille on taattava tiedot vastaanottaneen tulliviranomaisen sopimuspuolen asiaa koskevassa lainsäädännössä sekä yhteisön toimielimiin sovellettavissa vastaavissa säännöksissä samanlaisille tiedoille säädetty suojat, jollei tiedot toimittava sopimuspuoli anna etukäteen suostumusta tällaisen tiedon julkistamiseen.

2. Henkilötietoja saa vaihtaa ainoastaan, jos ne vastaanottava sopimuspuoli sitoutuu suojelemaan niitä vähintään samalla tavalla kuin tiedot toimittava sopimuspuoli suojelisi niitä kyseisessä tapauksessa. Se sopimuspuoli, joka voisi toimittaa tietoja, ei saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat ankarampia kuin sen omalla oikeudenkäyttöalueella sovellettavat vastaavat vaatimukset.

Sopimuspuolet ilmoittavat toisilleen tiedon kunkin sopimuspuolen voimassa olevissa laeista ja asetuksista, tarvittaessa myös yhteisön jäsenvaltioissa voimassa olevat lait ja asetukset.

3. Saatuja tietoja käytetään yksinomaan tässä sopimuksessa määrättyihin tarkoituksiin. Jos toinen sopimuspuoli haluaa käyt-

tää tietoja muihin tarkoituksiin, sen on hankittava tiedot toimittaneelta tulliviranomaiselta kirjallinen ennakkosuostumus. Tietojen käytössä on tällöin noudatettava tämän viranomaisen asettamia rajoituksia.

4. Edellä olevan 3 kohdan määräykset eivät estä tämän sopimuksen mukaisesti saatujen tietojen käyttöä todisteina tullilainsäädännön vastaisten toimien toteamisen johdosta vireille pantavissa hallinnollisissa menettelyissä. Tästä syystä sopimuspuolet voivat käyttää tämän sopimuksen määräysten mukaisesti saatuja tietoja näyttönä todistusasiakirjoissa, kertomuksissa ja lausunnoissa sekä hallinnollisissa menettelyissä. Kyseiset tiedot toimittaneelle tulliviranomaiselle ilmoitetaan tällaisesta käytöstä.

5. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 3 kohdassa määrätään, tiedot vastaanottanut tulliviranomainen voi toimittaa tämän sopimuksen mukaisesti saadut tiedot oman sopimuspuolensa asianomaisille lainvalvontaviranomaisille, jollei tiedot toimittanut tulliviranomainen muuta ilmoita. Nämä viranomaiset saavat käyttää tietoja ainoastaan tullilainsäädännön asianmukaiseen soveltamiseen tämän sopimuksen 16 ja 17 artiklassa määrättyin edellytyksin.

6. Tämä artikla ei estä tietojen käyttöä tai julkistamista sikäli kuin tiedot vastaanottavan sopimuspuolen lait ja asetukset velvoittavat tähän. Tiedot vastaanottaneen tulliviranomaisen on mahdollisuuksien mukaan annettava tiedot antaneelle tulliviranomaiselle ennakoilmoitus tällaisesta julkistamisesta.

Tiedot vastaanottavan sopimuspuolen on, jollei tiedot toimittanut sopimuspuoli muuta sovi, käytettävä tarvittaessa kaikkia ensimmäisenä mainitun sopimuspuolen sovellettavien lakien ja asetusten mahdollistamia toimenpiteitä säilyttääkseen tietojen luottamuksellisuuden ja suojatakseensa henkilötiedot, kun on kyse kolmansien osapuolten tai muiden viranomaisten pyynnöistä julkistaa kyseisiä tietoja.

17 artikla

Rikosasiain käsittely

Tiedot vastaanottaneen sopimuspuolen tulliviranomainen ei saa käyttää toisen sopimuspuolen tulliviranomaisen sille tämän sopimuksen perusteella toimittamia tietoja tuomioistuimen tai tuomarin käsittelemissä rikosoikeudenkäynneissä.

18 artikla

Avunannosta aiheutuvat kustannukset

1. Sopimuspuolet maksavat kullekin tämän sopimuksen täytäntönnäpönä aiheutuvat kustannukset.

2. Jos pyynnön täyttämisen aikana käy ilmi, että siitä aiheutuu poikkeuksellisia kustannuksia, tulliviranomaisten on neuvoteltava määritelläkseen ne ehdot ja edellytykset, joiden mukaisesti pyynnön täyttäminen voisi jatkua.

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Otsakkeet

Tämän sopimuksen osastojen ja artiklojen otsakkeet on lisätty ainoastaan viittauksia varten, eivätkä ne vaikuta tämän sopimuksen tulkintaan.

20 artikla

Neuvottelu

Kaikki tämän sopimuksen tulkintaa tai täytäntöönpanoa koskevat kysymykset tai riidat ratkaistaan sopimuspuolten välisin neuvotteluihin.

21 artikla

Tulliyhteistyösekokomitea

1. Perustetaan tulliyhteistyösekokomitea, joka koostuu Japanin valtiovarainministeriön ja ulkoministeriön virkamiehistä sekä Euroopan yhteisön tulliasioista vastaavista virkamiehistä. Molempien sopimuspuolten muita virkamiehiä, joilla on tarvittavaa asiantuntemusta käsiteltävistä aiheista, voidaan tapauskohtaisesti ottaa mukaan. Tulliyhteistyösekokomitean kokoontumispaikasta ja -ajasta sekä asialistasta sovitaan yhdessä.

2. Tulliyhteistyösekokomitean tehtävänä on muun muassa:

- huolehtia tämän sopimuksen moitteettomasta toiminnasta;
- toteuttaa tulliyhteistyön kannalta tarpeellisia toimenpiteitä tämän sopimuksen tavoitteiden mukaisesti;
- vaihtaa näkemyksiä kaikista yhteistä etua koskevista tulliyhteistyöhön liittyvistä kysymyksistä, mukaan lukien tulevat toimenpiteet ja niiden toteuttamiseksi käytettävissä olevat voimavarat;
- antaa suosituksia ratkaisuiksi, joilla edistetään tämän sopimuksen tavoitteiden toteuttamista; sekä
- hyväksyä työjärjestyksensä.

22 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

1. Tämä sopimus tulee voimaan sitä päivää seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona sopimuspuolet ovat niiden välisillä diplomaattinooteilla ilmoittaneet toisilleen tätä varten tarvittavien menettelyjen päätökseen saattamisesta.

2. Sopimusta voidaan muuttaa sopimuspuolten välisillä diplomaattinooteilla sopimuspuolten yhteisestä suostumuksesta. Muutokset tulevat voimaan 1 kohdassa mainituin edellytyksin, jolleivät sopimuspuolet muuta sovi.

3. Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen ilmoittamalla asiasta kirjallisesti toiselle sopimuspuolelle. Sopimuksen irtisanominen tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua toiselle sopimuspuolelle lähetetyn ilmoituksen päivämäärästä. Ennen sopimuksen irtisanomista vastaanotettuihin avunpyyntöihin vastaaminen on kuitenkin saatettava päätökseen tämän sopimuksen määräysten mukaisesti.

23 artikla

Todistusvoimaiset tekstit

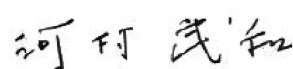
Tämä sopimus laaditaan bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakian, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin, viron ja japanin kielillä kahtena kappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen. Jos tekstien tulkinnassa on eroavaisuuksia, englannin- ja japaninkieliset tekstit ovat ensisijaisia muihin kielitoisintoihin verrattuna.

Tämän vakuudeksi asianmukaisesti valtuutetut allekirjoittajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Brysselissä kolmantenakymmenentenä päivänä tammi-kuuta 2008.

Euroopan yhteisön puolesta

Japanin hallituksen puolesta

IV

(Muut säädökset)

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 329/05/KOL,

tehty 20 päivänä joulukuuta 2005,

**valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 54:n kerran
sekä ehdotus aiheelliseksi toimenpiteiksi**

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN, joka

OTTAA HUOMIOON Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen⁽¹⁾ ja erityisesti sen 61–63 artiklan sekä pöytäkirjan 26,

OTTAA HUOMIOON EFTA-valtioiden sopimuksen valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta⁽²⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan sekä sen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan ja II osan 18 ja 19 artiklan,

KATSOO, että valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 24 artiklan nojalla EFTAn valvontaviranomainen varmistaa ETA-sopimuksen valtiontukea koskevien määräysten soveltamisen,

KATSOO, että valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla EFTAn valvontaviranomainen antaa tiedonantoja ja suuntaviivoja asioista, joita ETA-sopimus koskee, jos kyseisessä sopimuksessa taikka valvonta- ja tuomioistuin sopimuksessa nimenomaisesti näin määrätään tai jos EFTAn valvontaviranomainen pitää sitä tarpeellisena,

PALAUTTAA MIELEEN valtiontukea koskevat menettelysäännöt ja aineelliset säännöt⁽³⁾, jotka se hyväksyi 19 päivänä tammikuuta 1994⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Jäljempänä "ETA-sopimus".

⁽²⁾ Jäljempänä "valvonta- ja tuomioistuin sopimus".

⁽³⁾ Jäljempänä "valtiontuen suuntaviivat".

⁽⁴⁾ Julkaistu alunperin EYVL:ssä L 231, 3.9.1994, ja sen ETA-täydennysosassa N:o 32 samana päivänä. Valtiontuen suuntaviivojen ajantasaistettu versio on saatavilla valvontaviranomaisen verkkosivulla: www.eftasurv.int

KATSOO, että Euroopan komissio antoi 6 päivänä syyskuuta 2005 tiedonannon⁽⁵⁾ jossa määrittellään periaatteet valtiontukisääntöjen soveltamisesta lentoasemien rahoittamiseen ja alueellisilta lentoasemilta liikennöivien lentoyhtiöiden toiminnan aloittamiseen,

KATSOO, että kyseinen tiedonanto on merkityksellinen myös Euroopan talousalueen kannalta,

KATSOO, että ETA:n valtiontukisääntöjen yhtenäinen soveltaminen on taattava koko Euroopan talousalueella,

KATSOO, että ETA-sopimuksen liitteen XV lopussa olevaan lukuun "Yleistä" kuuluvan II kohdan mukaan EFTAn valvontaviranomaisen on annettava Euroopan komissiota kuultuaan säädökset, jotka vastaavat Euroopan komission antamia säädöksiä,

ON KUULLUT Euroopan komissiota,

PALAUTTAA MIELEEN, että EFTAn valvontaviranomainen on kuullut EFTAn jäsenvaltioita asiasta 7 päivänä marraskuuta 2005 lähetetyillä kirjeillä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1. Valtiontuen suuntaviivoja muutetaan lisäämällä niihin uusi luku 30 A, joka koskee lentoasemien rahoittamista ja alueellisilta lentoasemilta liikennöivien lentoyhtiöiden toiminnan aloittamista koskevaa valtiontukea. Uusi luku on tämän päätöksen liitteessä I. Lisäksi ehdotetaan tämän päätöksen liitteeseen I sisältyviä aiheellisia toimenpiteitä.

⁽⁵⁾ Yhteisön suuntaviivat lentoasemien rahoittamisesta ja alueellisilta lentoasemilta liikennöivien lentoyhtiöiden toiminnan aloittamista koskevasta valtiontuesta (EUVL C 312, 9.12.2005, s. 1).

2. EFTA-valtioille ilmoitetaan tästä päätöksestä kirjeellä, johon liitetään jäljennös tästä päätöksestä ja sen liitteestä. EFTAn jäsenvaltioita pyydetään ilmaisemaan suostumuksensa aiheellista toimenpiteistä annettuun ehdotukseen 1 päivään kesäkuuta 2006 mennessä.
3. Päätös annetaan tiedoksi Euroopan komissiolle ETA-sopimuksen pöytäkirjassa 27 olevan d kohdan mukaisesti lähettämällä sille jäljennös tästä päätöksestä ja sen liitteestä.
4. Tämä päätös ja sen liite I julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.
5. Jos EFTA-valtiot hyväksyvät ehdotuksen aiheellisista toimenpiteistä, niistä julkaistaan tiivistelmä *Euroopan unionin viralli-*

sen lehden ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa (tämän päätöksen liite 2).

6. Tämä päätös on todistusvoimainen englannin kielellä.

Tehty Brysselissä 20 päivänä joulukuuta 2005.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Einar M. BULL
Puheenjohtaja

Kurt JÄGER
Kollegion jäsen

LIITE

"30A LENTOASEMIEN RAHOITTAMINEN JA ALUEELLISILTA LENTOASEMILTA LIKENNÖIVIEN LENTOYHTIÖIDEN TOIMINNAN ALOITTAMISTA KOSKEVA VALTIONTUKI**30A.1 Johdanto****30A.1.1 Yleinen asiayhteys**

- (1) Euroopan yhteisöjen komissio (jäljempänä 'Euroopan komissio' tai 'komissio') on antanut tiedonannon lentoasemien rahoittamisesta ja alueellisilta lentoasemilta liikennöivien lentoyhtiöiden toiminnan aloittamista koskevasta valtiontuesta. Tiedonanto liittyy yleisesti Euroopan ilmatilan avaamiseen. EU:ssa vuonna 1993 ja ETA:ssa vuonna 1994 voimaan tullesseen niin sanottuun kolmanteen toimenpidekokonaisuuteen sisältyvien vapauttamistoimenpiteiden ansiosta kaikilla lentoliikenteen harjoittajilla, joilla on ETA:n toimilupa, on huhtikuusta 1997 ollut pääsy alueelle, jolla ETA-sopimusta sovelletaan, ilman minkäänlaisia, edes hinnoittelua koskevia rajoituksia ⁽¹⁾. Jos ETA-valtio haluaa varmistaa, että sen kansalaisten saatavilla on jatkuvasti laadukkaita ja kohtuuhintaisia palveluja valtion koko alueella, se voi ottaa käyttöön selkeään lainsäädäntöön perustuvia julkisen palvelun velvoitteita, joissa voidaan määritellä liikennevuorojen tiheys ja täsmällisyys, paikkojen riittävyys ja alennetut hinnat tietyille käyttäjäryhmille. Tällaisten julkisen palvelun velvoitteiden avulla lentoliikenneala on voinut osallistua taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden luomiseen ja alueiden tasapainoiseen kehittämiseen.
- (2) Näiden toimien lisäksi lentoliikenteen alalla on toteutettu monenlaisia toimenpiteitä, joilla pyritään hallitsemaan markkinoiden vapauttamista ja mahdollistamaan alan toimijoiden välinen kilpailu tasavertaisilla säännöillä. Tällaisia toimenpiteitä ovat esimerkiksi lähtö- ja saapumisaikojen jakamista koskevat säännöt ⁽²⁾, maahuolintaa koskevat toimenpiteet ⁽³⁾ ja tietokonepohjaiset varausjärjestelmät ⁽⁴⁾.
- (3) EFTAn valvontaviranomainen (jäljempänä 'valvontaviranomainen') katsoo, että Euroopan komission suuntaviivat ovat ETAn kannalta merkitykselliset ja antaa vastaavat suuntaviivat käyttäen sille valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamista koskevan EFTA-valtioiden välisen sopimuksen (jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuintensopimus') ⁽⁵⁾ 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa annettuja valtuuksia.
- (4) Valvontaviranomainen katsoo, että lentoasemilla voi olla vaikutusta paikalliseen talouselämään sekä paikallisten palvelujen, esimerkiksi koulutus- ja terveyspalvelujen, säilymiseen. Lentomatkustajilla ja rahtiliikenteellä onkin suuri vaikutus eräiden alueiden kilpailukykyyn ja kehittämiseen. Hyvin toimivat lentoasemat voivat vetää puoleensa lentoyhtiöitä ja edistää siten yritystoimintaa sekä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta ETA-sopimuksen soveltamisalueella.
- (5) Valvontaviranomainen pitää tätä tervetulleena kehityksenä ja arvostaa sitä, että halpalentoyhtiöiden ansiosta Euroopan lentoliikenteen hinnat ovat yleisesti alentuneet, tarjonta on monipuolistunut ja lentoliikenne on tullut entistä useampien matkustajien ulottuville. Valvontaviranomaisen on kuitenkin varmistettava, että ETA-sopimusta noudatetaan, erityisesti valtiontukia koskevien kilpailusääntöjen osalta.

30A.1.1.1 Lentoasemien luokittelu

- (6) Erilaisten lentoasemien välillä esiintyy nykyisin eritasoista kilpailua. Tämän vuoksi yksi valtiontukien tutkimuksen perusnäkökohdista on selvittää, missä määrin kilpailu voi vääristyä ja mitkä ovat vaikutukset ETA-sopimuksen toimintaan. Kilpailutilanteita arvioidaan tapauskohtaisesti asianomaisten markkinoiden lähtökohdista. Tutkimus ⁽⁶⁾ on kuitenkin osoittanut, että yleensä suuret kansainväliset keskuslentoasemat kilpailevat samanlaisten lentoasemien kanssa kaikilla liikenteen aloilla, jotka voivat tulla kysymykseen, jolloin kilpailun taso voi riippua esimerkiksi ruuhkautumisesta tai vaihtoehtoisen kuljetusmuodon saatavuudesta. Joissain tapauksissa (ks. jäljempänä) keskuslentoasemat voivat kilpailla myös suurten alueellisten lentoasemien kanssa. Suuret alueelliset lentoasemat voivat kilpailla paitsi muiden suurten alueellisten lentoasemien kanssa myös ETA:n suurten keskuslentoasemien ja maaliikenteen kanssa, etenkin jos niillä on hyvät maaliikenneyhteydet. Saman tutkimuksen perusteella pienet lentoasemat eivät yleensä kilpaile muiden lentoasemien kanssa. Joissakin tapauksissa samankokoisten naapurilentoasemien asakashankinta-alueissa voi tosin olla päällekkäisyyksiä, ja silloin kyseiset lentoasemat saattavat kilpailla keskenään.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2407/92, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1992, yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista (EYVL L 240, 24.8.1992), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevaan 66 kohdan b alakohtaan ETAn sekakomitean päätöksellä N:o 7/94, tehty 21 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL L 160, 28.6.1994, s. 1 ja ETA-täydennysosa N:o 17, 28.6.1994), neuvoston asetus (ETY) N:o 2408/92, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1992, yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille (EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevaan 64 kohdan a alakohtaan ETAn sekakomitean päätöksellä N:o 7/94, tehty 21 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL L 160, 28.6.1994, s. 1 ja ETA-täydennysosa N:o 17, 28.6.1994) ja neuvoston asetus (ETY) N:o 2409/92, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1992, lentoliikenteen kuljetus- ja rahtimaksuista (EYVL L 240, 24.8.1992), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevaan 65 kohtaan ETAn sekakomitean päätöksellä N:o 7/94, tehty 21 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL L 160, 28.6.1994, s. 1 ja ETA-täydennysosa N:o 17, 28.6.1994).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 95/93, annettu 18 päivänä tammikuuta 1993, lähtö- ja saapumisaikojen jakamista yhteisön lentoasemilla koskevista yhteisistä säännöistä (EYVL L 14, 22.1.1993, s. 1), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevaan 64 kohdan b alakohtaan ETAn sekakomitean päätöksellä N:o 154/2004 (EUVL L 102, 21.4.2005, s. 33 ja ETA-täydennysosa N:o 20, 21.4.2005).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 96/67/EY, annettu 15 päivänä lokakuuta 1996, pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla (EYVL L 272, 25.10.1996), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevaan 64 kohdan c alakohtaan ETAn sekakomitean päätöksellä N:o 79/2000, tehty 2 päivänä lokakuuta 2000 (EYVL L 315, 14.12.2000, s. 20 ja ETA-täydennysosa N:o 59, 14.12.2000).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2299/89, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1989, tietokonepohjaisten paikanvarausjärjestelmien käyttöä koskevista käyttäytymissäännöistä (EYVL L 220, 29.7.1989), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevaan 63 kohtaan ETAn sekakomitean päätöksellä N:o 148/2004, tehty 5 päivänä marraskuuta 1999 (EYVL L 15, 18.1.2001, s. 45 ja ETA-täydennysosa N:o 3, 18.1.2001).

⁽⁵⁾ Valvonta- ja tuomioistuintensopimuksen koko teksti muutoksineen on saatavilla EFTA-sihteeristön Internet-sivuilla: <http://secretariat.ofta.int/Web/legaldocuments/>

⁽⁶⁾ 'Study on competition between airports and the application of State aid rules' - Cranfield University, kesäkuu 2002.

(7) Valvontaviranomainen esittää näissä suuntaviivoissa käytettäväksi neljää lentoasemaluokkaa:

- luokka A: suuret ETA:n lentoasemat, joiden vuotuinen matkustajamäärä on yli 10 miljoonaa
- luokka B: valtakunnalliset lentoasemat, joiden vuotuinen matkustajamäärä on 5–10 miljoonaa
- luokka C: suuret alueelliset lentoasemat, joiden vuotuinen matkustajamäärä on 1–5 miljoonaa
- luokka D: pienet alueelliset lentoasemat, joiden vuotuinen matkustajamäärä on alle miljoona.

30A.2 Näiden suuntaviivojen tavoitteet ja suhde vuoden 1994 suuntaviivoihin

(8) EFTAn valvontaviranomaisen antamien valtiontukea koskevien suuntaviivojen 30 luvussa viitataan Euroopan komission vuonna 1994 antamiin suuntaviivoihin EY:n perustamissopimuksen 92 (nykyisen 87) ja 93 (nykyisen 88) artiklan ja ETA-sopimuksen 61 artiklan soveltamisesta lentoliikenteen alan valtiontukeen⁽⁷⁾ (jäljempänä 'lentoliikennettä koskevat suuntaviivat'). Lentoliikennettä koskevat suuntaviivat eivät kata kaikkia lentoasemien rahoitukseen liittyviä uusia näkökohtia eivätkä uusien lentoyhtiöiden aloitustukia.

(9) Komission vuonna 1994 antamissa suuntaviivoissa keskitytään lähes yksinomaan lentoyhtiöille myönnettävän valtiontuen edellytyksiin ja hyväksytään suorat tuet lentoyhtiöiden toimintaan ainoastaan silloin kun on kyse julkisen palvelun velvoitteista ja sosiaalisista tuista. Lentoasemien osalta komission vuoden 1994 suuntaviivojen II osassa olevassa 3 kohdassa käsitellään julkisia investointeja infrastruktuureihin. Näistä todetaan, että "infrastruktuurihankkeiden (lentoasemien) toteuttaminen on yleisluonteinen talouspoliittinen toimenpide, jota komissio ei voi valvoa perustamissopimuksen valtiontukisääntöjen nojalla. Tämä yleinen periaate koskee ainoastaan jäsenvaltioiden toteuttamia infrastruktuureja, sanotun kuitenkin rajoittamatta sellaisten tukien mahdollista arvioimista, jotka ovat seurausta tietyille yhtiöille myönnetystä suosituimmuuskohtelusta infrastruktuurin käytössä."

Nykyiset suuntaviivat eivät siis korvaa vuoden 1994 suuntaviivoja vaan täydentävät niitä. Suuntaviivoissa määritellään, miten kilpailusääntöjä on sovellettava lentoasemien rahoituksen eri muotoihin (ks. 30A.4 jakso) sekä alueellista lentoasemilta liikennöiville lentoyhtiöille myönnettäviin aloitustukiin (ks. 30A.5 jakso).

(10) Tukea arvioidessaan valvontaviranomainen ottaa huomioon alueellisten lentoasemien kehittämisen vaikutukset. Esimerkiksi:

— Alueellisten lentoasemien käytön lisääntyminen auttaa torjumaan lentoliikenteen ruuhkautumista Euroopan suurimmilla keskuslentoasemilla. Komissio toteaa valkoisessa kirjassaan Eurooppalainen liikennepoliittikka vuoteen 2010: valintojen aika⁽⁸⁾, että "ilmatilan ruuhkautumisen purkamiseksi on jo olemassa konkreettinen toimintasuunnitelma, mutta maapalvelujen ruuhkautumiseen ei ole vielä kiinnitetty tarpeeksi huomiota eikä riittäviin toimenpiteisiin ole ryhdytty. Melkein puolet Euroopan 50 suurimmasta lentoasemasta on saavuttamassa maapalvelujen osalta kapasiteettinsa äärirajat".

— Euroopan sisäisten lentojen liikennöiminen useammasta yhteyspisteestä käsin edistää kansalaisten liikkuvuutta Euroopassa.

— Lisäksi lentoasemien kehittäminen edistää myös asianomaisten paikallistalouksien kehitystä.

Alueellisilla lentoasemilla on kuitenkin usein epäedullisemmat edellytykset kehittää tarjontaansa kuin Lontoon, Pariisin ja Frankfurtin kaltaisilla suurilla eurooppalaisilla keskuslentoasemilla. Niillä ei ole tukenaan suurta lentoyhtiötä, joka keskittäisi niille toimintansa tarjotakseen matkustajilleen mahdollisimman paljon jatkoyhteyksiä ja hyötyäkseen lentoasemarakenteen tarjoamista suurista mittakaavaeduista. Ne eivät välttämättä ole saavuttaneet riittävän suurta kokoa ollakseen kyllin houkuttelevia. Alueellisilla lentoasemilla on lisäksi usein heikko julkisuuskuva ja maine, mikä johtuu niiden sijainnista talousvaikeuksista kärsivällä alueella.

(11) Siksi valvontaviranomainen suhtautuu näissä suuntaviivoissa myönteisesti alueellisten lentoasemien kehittämiseen, mutta haluaa toki samalla varmistaa, että avoimuuden, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita noudatetaan täysimääräisesti, niin että alueellisille lentoasemille myönnettävä julkinen rahoitus ja lentoyhtiöille myönnettävä valtiontuki ei vääristä kilpailua yhteisen edun vastaisella tavalla.

⁽⁷⁾ EFTAn valvontaviranomaisen antamien valtiontukea koskevien suuntaviivojen (EYVL L 124, 23.5.1996 ja ETA-täydennysosa N:o 23, 23.5.1996) 30 luvussa viitataan yhteisön suuntaviivoihin EY:n perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta ja ETA-sopimuksen 61 artiklan soveltamisesta lentoliikenteen alan valtiontukeen ja todetaan, että valvontaviranomainen soveltaa perusteita, jotka vastaavat komission suuntaviivoissa määriteltyjä perusteita.

⁽⁸⁾ Valkoinen kirja Eurooppalainen liikennepoliittikka vuoteen 2010: valintojen aika (KOM(2001) 370 lopullinen).

- (12) Kehittämistyössä on myös noudatettava yhteisön liikennepolitiikan yleisiä tavoitteita ja otettava huomioon erityisesti lentoliikenteen yhteiskäyttö raideliikenteen kanssa. Viime vuosina tähän työhön on osallistuttu monin tavoin sekä poliittisesti että antamalla rahoitusta useisiin kunnianhimoisiin ohjelmiin, joilla on tarkoitus kehittää suurten nopeuksien rautatieverkkoa. Suurten nopeuksien junat ovat hyvin houkutteleva vaihtoehto lentoliikenteelle sekä ajankäytön, hinnan, matkustusmukavuuden että kestävä kehityksen kannalta. Vaikka tarvitaankin vielä paljon työtä ennen kuin suurten nopeuksien rautatieyhteydet kattavat koko ETA-sopimuksen soveltamisalueen, on pyrittävä hyödyntämään suurnopeusjunien kapasiteettia tarjota tehokkaita ja korkealaatuisia yhteyksiä ja kannustamaan rautatie- ja lentoliikennealan toimijoita ETA-sopimuksen 53 artiklan mahdollistamaan yhteistyöhön, jotta voidaan kehittää rautateiden ja lentoliikenteen keskinäistä täydentävyyttä käyttäjien edun mukaisesti.
- (13) Siltä osin kuin näissä suuntaviivoissa otetaan kantaa siihen, millainen tuki on katsottava valtiontueksi, ne ilmentävät valvontaviranomaisen tämänhetkistä tulkintaa näistä kysymyksistä. Nämä kannanotot ovat kuitenkin vain alustavia eivätkä ne vaikuta siihen, miten EFTAn tuomioistuimien tai yhteisöjen tuomioistuimet tulkitsevat valtiontuen käsitettä.

30A.3 Soveltamisala ja soveltuvuutta koskevat yhteiset säännöt

30A.3.1 Soveltamisala ja oikeusperusta

- (14) Näissä suuntaviivoissa määritellään, missä määrin ja millä edellytyksillä valvontaviranomainen arvioi lentoasemien julkista rahoitusta sekä valtiontukia, jotka on tarkoitettu lentoreittien avaamiseen, valtiontukia koskevia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen. Tällaisia arvioita tehdessään valvontaviranomainen soveltaa ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohtaa tai 61 artiklan 3 kohdan a, b tai c alakohtaa.
- (15) ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdassa annetaan EFTA-valtioille mahdollisuus poiketa valtiontukisäännöistä tapauksissa, joissa julkinen tuki koskee yrityksen tuottamia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, silloin kun valtiontukisääntöjen soveltaminen oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estäisi yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä ja kun kaupan kehitykseen ei vaikuteta tavalla, joka olisi ristiriidassa sopimuspuolten etujen kanssa.
- (16) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdassa luetellaan valtiontuet, joiden voidaan katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan. Kyseisen kohdan a ja c alakohdassa sallitaan poikkeukset tiettyjen alueiden ja/tai tietyn taloudellisen toiminnan kehitystä edistävälle tai helpottaville tuille.
- (17) Valvontaviranomainen on alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 25 luvussa esittänyt edellytykset, joiden perusteella alueellisen tuen voidaan katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan sen 61 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti. Näiden säännösten nojalla lentoasemille tai lentoyhtiöille (toiminnan aloittamiseen) myönnetty toimintatuki ⁽⁹⁾ voitaisiin katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan vain poikkeuksellisesti ja tiukkojen edellytysten täyttyessä Euroopan köyhimmillä alueilla, kuten alueilla, joilla voidaan soveltaa ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädettyä poikkeusta sekä harvaan asutuilla alueilla ⁽¹⁰⁾.
- (18) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaan tukea Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen voidaan pitää ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana. Erityisesti viitataan Euroopan laajuisten verkkojen hankkeisiin, joihin voi sisältyä myös lentoasemia koskevia hankkeita.
- (19) Silloin kun edellä mainittuja säännöksiä ei voida soveltaa, valvontaviranomainen arvioi lentoasemille ja toiminnan aloittamiseen myönnettyä tukea ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Seuraavassa esitetään periaatteet, joita valvontaviranomainen noudattaa tällaisia arvioita tehdessään.

30A.3.2 Valtiontuen olemassaolo

30A.3.2.1 Lentoasemien taloudellinen toiminta

- (20) ETA-sopimus on puolueeton sen suhteen, onko valtio valinnut lentoasemille julkisen vai yksityisen omistuksen. Valtiontuen arvioinnissa olennainen kysymys on, harjoittaako tuensaaja taloudellista toimintaa ⁽¹¹⁾. On selvää, että lentoyhtiöt harjoittavat taloudellista toimintaa. Kun lentoasema harjoittaa taloudellista toimintaa, se on näin ollen oikeudellisesta asemastaan ja rahoitustavastaan riippumatta yritys ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkityksessä, ja siihen sovelletaan ETA-sopimuksen sääntöjä valtiontuesta ⁽¹²⁾.

⁽⁹⁾ Alueellisia valtiontukia koskevat EFTAn valvontaviranomaisen suuntaviivat (EYVL L 111, 29.4.1999 ja ETA-täydennysosa N:o 18, 29.4.1999). Toimintatuet määritellään alueellisia valtiontukia koskevilla suuntaviivoissa "yrityksen juoksevien kustannusten alentamiseen tarkoitetuksi" tuiksi (25.4.26 kohta). Alkuinvestointituki puolestaan liittyy "investointiin kiinteään käyttöomaisuuteen, joka liittyy uuden laitoksen perustamiseen, olemassa olevan laitoksen laajentamiseen tai toimivan yrityksen tuotteen tai tuotantomenetelmän perusteelliseen muuttamiseen" (25.4.6 kohta).

⁽¹⁰⁾ Ks. alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen 25.4.26 kohta ja sitä seuraava kohta.

⁽¹¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kaikki tavaroiden ja palvelujen tarjoaminen markkinoille on taloudellista toimintaa, ks. asia C-35/96, komissio v. Italia, tuomio 18.6.1998 (Kok. 1998, s. 3851) ja asiat C-180/98–184/98, Pavlov (Kok. 2000, s. I-6451).

⁽¹²⁾ Asiat C-159/91 ja C-160/91, Poucet ja Pistre / AGF ja Cancava, tuomio 17.2.1993 (Kok. 1993, s. I-637).

- (21) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (jäljempänä 'yhteisöjen tuomioistuin') on todennut asiassa *Aéroports de Paris* ⁽¹³⁾, että lentoasemien hallinnointi ja käyttö, mukaan luettuna lentoasemapalvelujen tuottaminen lentoyhtiöille ja eri palvelujen tarjoajille lentoasemalla, on taloudellista toimintaa, sillä ensinnäkin "siinä lentoaseman rakennelmat ja laitteet annetaan lentoyhtiöiden ja erilaisten palvelujen tarjoajien käyttöön sellaista maksua vastaan, jonka määrän hallinnoija vahvistaa vapaasti, ja toiseksi se ei kuulu julkisen vallan käyttöön ja se voidaan erottaa julkisen vallan käyttöön liittyvästä toiminnasta". Lentoaseman pitäjä siis harjoittaa periaatteessa taloudellista toimintaa ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, ja siihen sovelletaan valtiontukea koskevia sääntöjä.
- (22) Kaikki lentoaseman pitäjän harjoittama toiminta ei kuitenkaan välttämättä ole taloudellista toimintaa. On tarpeen erottaa toisistaan erilaiset toiminnot ja määritellä, ovatko ne taloudellista toimintaa ⁽¹⁴⁾.
- (23) Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, toiminta, joka kuuluu tavallisesti julkista valtaa käyttävän valtion vastuulle, ei ole luonteeltaan taloudellista eikä siten kuulu valtiontukisääntöjen soveltamisalaan. Tällaiseen toimintaan kuuluvat ilmailun turvaaminen, lennonjohto, poliisi, tulli jne. Kyseiseen toimintaan annetun tuen tulee yleensä rajoittua ainoastaan toiminnasta aiheutuvien kustannusten kattamiseen, eikä sitä saa siirtää muun taloudellisen toiminnan ⁽¹⁵⁾ hyväksi). Euroopan komissio totesi syyskuun 11. päivänä 2001 tehtyjen terrori-iskujen jälkeen 10. lokakuuta 2001 antamassaan tiedonannossa: "On itsestään selvää, että jos tiettyjä toimenpiteitä tehdään suoraan pakollisiksi lentoyhtiöille ja muille alan toimijoille, kuten lentoasemille ja maahuolinta- tai lennonvarmistuspalvelujen tarjoajille, niiden rahoittaminen valtiovallan toimesta ei saa johtaa perustamissopimuksen vastaisiin toimintatukiin".

30A.3.2.2 Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvät lentoasemien palvelut

- (24) Julkinen viranomainen voi pitää joitakin lentoasemien toimintoja tarpeellisina yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamiseksi. Tällaisessa tapauksessa viranomainen asettaa lentoaseman pitäjälle tiettyjä julkisen palvelun velvoitteita, joiden tarkoituksena on varmistaa, että yleinen julkinen etu toteutuu asianmukaisesti. Tällaisissa olosuhteissa lentoaseman pitäjä voi saada julkisilta viranomaisilta korvauksen julkisen palvelun velvoitteesta aiheutuvien ylimääräisten kustannusten kattamiseen. Poikkeustapauksissa voidaan koko lentoaseman pitäminen katsoa yleiseen taloudelliseen tarkoitukseen liittyväksi palveluksi. Tällaisessa tapauksessa julkinen viranomainen voi määrätä julkisen palvelun velvoitteita tällaiselle – esimerkiksi syrjäisellä alueella sijaitsevalle – lentoasemalle ja päättää niistä aiheutuvien kustannusten mahdollisesta korvaamisesta. On kuitenkin huomattava, että lentoaseman pito kokonaisuutena yleiseen taloudelliseen tarkoitukseen liittyvänä palveluna ei saisi sisältää muuta kuin lentoaseman perustoimintaan suoraan liittyvää toimintaa, joka määritellään tarkemmin kohdassa 43 (iv).
- (25) Valvontaviranomainen haluaa tässä yhteydessä muistuttaa asiassa *Altmark* ⁽¹⁶⁾ annetusta yhteisöjen tuomioistuimen tuomiosta, jossa vahvistetaan tätä koskeva oikeuskäytäntö. Tuomioistuin totesi, että julkisen palvelun korvaukset eivät ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan mukaista valtiontukea, jos seuraavat neljä edellytystä täyttyvät:
1. edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiaa annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen, ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi,
 2. korvauksen laskennassa käytettävät parametrit on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi,
 3. korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on välttämätöntä, jotta voidaan kattaa kokonaan tai osittain ne kustannukset, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto, ja
 4. silloin kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämistä vastaavaa yritystä ei tietyssä konkreettisessa tapauksessa valita sellaisessa julkisissa hankintoja koskevassa menettelyssä, jossa on mahdollista valita se ehdokas, joka kykenee tuottamaan kyseiset palvelut julkisyhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin, tarvittavan korvauksen taso on määriteltävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittävillä kuljetusvälineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämisestä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto.

⁽¹³⁾ Asia T-128/98, *Aéroports de Paris v. Euroopan yhteisöjen komissio*, tuomio 12.12.2000, (Kok. 2000, s. II-3929), vahvistettu asiassa C-82/01 annetussa tuomiossa 24.10.2002, (Kok. 2002, s. I-9297), kohdat 75-79.

⁽¹⁴⁾ Asia C-364/92, *SAT Fluggesellschaft / Eurocontrol*, tuomio 19.1.1994, (Kok. 1994, s. I-43).

⁽¹⁵⁾ Asia C-343/95, *Calì & Figli / Servizi Ecologici Porto di Genova*, tuomio 18.3.1997, (Kok. 1997, s. I-1547). Komission päätös N 309/2002, tehty 19 päivänä maaliskuuta 2003, Ilmailun turvaaminen – 11. syyskuuta 2001 tapahtuneiden terrori-iskujen aiheuttamien kustannusten korvaaminen. Komission päätös N 438/02, tehty 16 päivänä tammikuuta 2002, Tuki satamaviranomaisille julkisten viranomaisten tehtävien suorittamiseksi.

⁽¹⁶⁾ Asia C-280/00, *Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark*, tuomio 24.7.2003, (Kok. 2003, s. I-7747).

- (26) Jos Altmark-tuomiossa vahvistettuja edellytyksiä noudatetaan, lentoaseman pitäjälle määrättyjen julkisen palvelun velvoitteiden korvaukset eivät ole valtiontukea.
- (27) Muiden kuin edellä tarkoitettujen lentoasematoimintojen julkista rahoitusta voidaan todennäköisesti pitää ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan mukaisena valtiontukena, jos se vaikuttaa kilpailuun ja ETA-sopimuksen osapuolten väliseen kauppaan.

30A.3.2.3 Lentoasemille myönnetyn rahoituksen vaikutukset kilpailuun ja ETA-sopimuksen osapuolten väliseen kauppaan

- (28) Lentoasemien välistä kilpailua voidaan arvioida lentoyhtiöiden käyttämien valintaperusteiden avulla vertaamalla esimerkiksi lentoasemien tarjoamia lentoasemapalveluja ja niiden asiakaskuntia, alueen väestöä ja taloudellista toimintaa, ruuhkia, maaliikenneyhteyksiä sekä lentoaseman infrastruktuurin ja palvelujen käytöstä perittäviä maksuja. Maksujen taso on yksi merkittävä tekijä siksi, että lentoasemalle myönnettyä julkista rahoitusta voidaan käyttää lentoasemamaksujen pitämiseen keinotekoisesti niin alhaisina, että tämä houkuttelee liikennettä ja vääristää siten merkittävästi kilpailua.
- (29) Näissä suuntaviivoissa valvontaviranomainen katsoo kuitenkin, että 7 kohdassa määriteltyjen luokkien avulla voidaan arvioida, missä määrin lentoasemat voivat kilpailla keskenään ja missä määrin lentoasemalle myönnetty julkinen rahoitus voi vaikuttaa vääristävästi yhteisön sisäiseen kilpailuun.

ETAn ja valtakunnallisille lentoasemille (luokat A ja B) myönnetyn julkisen tuen katsotaan näin ollen yleensä vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua ja vaikuttavan ETA-sopimuksen osapuolten väliseen kauppaan. Sen sijaan pienille alueellisille lentoasemille (luokka D) myönnettävään rahoitukseen ei juuri liity riskiä kilpailun vääristymisestä tai siitä, että ne vaikuttaisivat kaupan kehitykseen yhteisön etujen kanssa ristiriitaisella tavalla.

- (30) Näitä yleisiä suuntauksia lukuun ottamatta ei kuitenkaan ole mahdollista antaa yleispätevää arviota eri tilanteista etenkin luokkiin C ja D kuuluvien lentoasemien osalta.

Sen vuoksi valvontaviranomaiselle onkin ilmoitettava etukäteen kaikista lentoasemien hyväksi toteutettavista toimenpiteistä, jotka saattavat olla valtiontukea, jotta se voi arvioida toimenpiteen vaikutukset kilpailuun ja ETA-sopimuksen osapuolten väliseen kauppaan ja tarvittaessa sen soveltuvuuden ETA-sopimuksen toimintaan.

- (31) Heinäkuun 13 päivänä 2005 tehtyä komission päätöstä perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamisesta julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävään valtiontukeen sovelletaan, kun luokkaan D kuuluvalla lentoasemalla on annettu tehtäväksi tarjota yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja. Julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnetty valtiontuki vapautetaan kuitenkin ennakkoilmoitusvelvollisuudesta, jos tuki täyttää tietyt päätöksessä asetetut edellytykset ⁽¹⁷⁾. Komission päätöstä ei ole vielä sisällytetty ETA-sopimukseen.

30A.3.2.4 Markkinataloudessa toimivan yksityisen sijoittajan periaate

- (32) ETA-sopimuksen 125 artiklassa todetaan, että sopimus ei puutu sopimuspuolten omistusoikeusjärjestelmiin. Sopimuspuolet voivat näin ollen omistaa ja johtaa yrityksiä sekä hankkia osakkeita tai muita osakkuuksia julkisista tai yksityisistä yrityksistä.
- (33) Tästä periaatteesta johtuu, että valvontaviranomaisen toiminta ei saa rangaista eikä suosia sellaisia julkisia viranomaisia, jotka ovat tehneet pääomasijoituksia tiettyihin yrityksiin. Ei myöskään ole valvontaviranomaisen asia ottaa kantaa siihen, millaisia valintoja yritykset tekevät eri rahoitusmuotojen suhteen.
- (34) Tämän vuoksi näissä suuntaviivoissa ei erotella erilaisia tuensaajia niiden oikeudellisen rakenteen perusteella eikä sen mukaan, toimivatko ne julkisella vai yksityisellä sektorilla. Kaikki viittaukset lentoasemiin tai niiden pitäjiin voivat koskea minkä tahansa tyyppistä oikeussubjektia.

⁽¹⁷⁾ Ks. komission päätös N:o 2005/842/EY EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen (EUVL L 312, 29.11.2005, s. 67). Päätöstä ei ole vielä sisällytetty ETA-sopimukseen. Siihen asti kunnes päätös sisällytetään ETAn lainsäädäntöön tällaiset julkisista palveluista myönnettävät korvaukset kuuluvat yleisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin valvonta- ja tuomioistuintosopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan ja II osan 2 artiklan mukaisesti.

- (35) Syrjimättömyyden ja tasavertaisen kohtelun periaatteet eivät sitä paitsi vapauta julkisia viranomaisia tai yrityksiä kilpailusääntöjen soveltamisesta.
- (36) Riippumatta siitä, onko kyseessä lentoasemalle myönnetty julkinen rahoitus vai julkisten viranomaisten lentoyhtiöille suoraan tai epäsuorasti myöntämä rahoitus, valvontaviranomainen yleensä tutkii, onko kyseessä valtiontuki, arvioimalla, olisiko "yksityinen sijoittaja, joka perustaa toimintansa odotettavissa olevaan tuottoon jättäen kaikki yhteiskunnalliset sekä aluepoliittiset ja alakohtaiset näkökannat huomioon ottamatta, tehnyt tällaisen pääomasijoituksen samanlaisissa olosuhteissa" ⁽¹⁸⁾.
- (37) Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että "yhdenvertaisuuden periaate, johon hallitukset vetoavat julkisten ja yksityisten yritysten suhteissa yleensä, edellyttää, että molempien ryhmien tilanne on toisiinsa rinnastettava. Yksityiset yritykset määrittävät (...) teollisen ja kaupallisen strategiansa ottaen huomioon erityisesti kannattavuustekijät. Julkisten yritysten päätöksiin voivat sitä vastoin vaikuttaa tästä poikkeavat tekijät, sillä kyseisiin päätöksiin voivat vaikuttaa julkiset viranomaiset, jotka pyrkivät yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin." ⁽¹⁹⁾ Odotettavissa olevan tuoton käsite on siis keskeinen sen toimijan kannalta, joka talouden toimijana antaa kyseiset varat käyttöön.
- (38) Yhteisöjen tuomioistuimet ovat niin ikään todenneet, että julkisen sektorin sijoittajan toimintaa on verrattava keskimääräistä tuottoa tavoittelevaan yksityiseen sijoittajaan, jonka toimintaa voidaan perustella pitkän aikavälin tuottavuusnäköymien ohjaamalla rakenne-, yleis- tai aluepolitiikalla ⁽²⁰⁾. Nämä näkökohdat soveltuvat erityisesti infrastruktuureja koskevien sijoitusten tarkastelemiseen.
- (39) Kaikkia EFTA-valtioiden tai julkisten viranomaisten valtion varoista myöntämiä tukia lentoaseman pitäjille ja lentoliikenteen harjoittajille on siten tutkittava näiden periaatteiden pohjalta. Jos EFTA-valtiot tai viranomaiset toimivat kuten edellä tarkoitettu yksityinen talouden toimija, niiden myöntämä taloudellinen etu ei ole valtiontukea.
- (40) Jos sen sijaan julkisia varoja annetaan yrityksen käyttöön suotuisammin edellytyksin (taloustermein ilmaistuna pienemmin kustannuksin) kuin ne, joita markkinoilla toimiva yksityinen sijoittaja soveltaisi vastaavassa rahoitus- ja kilpailutilanteessa olevaan yritykseen, kyseisen yrityksen saamaa taloudellista etua on pidettävä valtiontukena.
- (41) Kun tuki on tarkoitettu toiminnan aloittamiseen, julkisessa omistuksessa oleva lentoasema voi myöntää lentoyhtiölle taloudellisia etuja omista varoistaan, jotka se on saanut omalla taloudellisella toiminnallaan, ilman että on kyse valtiontuesta, jos se voi osoittaa toimivansa yksityisen sijoittajan tavoin esimerkiksi esittämällä liiketoimintasuunnitelman, josta käyvät ilmi sijoituksen tuottavuusnäköymät sijoittajan lentoasemalla harjoittaman taloudellisen toiminnan kannalta. Ja päinvastoin, jos yksityinen lentoasema myöntää lentoyhtiölle rahoitusta niin, että se käytännössä vain jakaa edelleen julkisyhteisöltä saamia julkisia varoja, tätä tukea on pidettävä valtiontukena, koska päätös julkisten varojen uudelleenjakamisesta on julkisten viranomaisten tekemä.
- (42) On syytä korostaa, että yksityisen sijoittajan periaatteen soveltaminen, jolloin kyseessä ei siis ole valtiontuki, edellyttää, että sijoittajaksi katsotun toimijan talousmalli on kokonaisuutena luotettava: jos lentoasema ei kykene rahoittamaan omia investointejaan tai ei pysty vastaamaan niistä aiheutuvista kustannuksista tai jos osa sen käyttökustannuksista maksetaan julkisista varoista yli sen osuuden, joka aiheutuu yleistä etua koskevista tehtävistä, sitä ei yleensä voida pitää markkinataloudessa toimivana yksityisenä sijoittajana, paitsi jos näin todetaan tapauskohtaisessa tutkimuksessa. Näin ollen tällaiseen lentoasemaan olisi erittäin vaikea soveltaa tätä argumentointia.

30A.4 Lentoasemien toiminnan rahoittaminen

- (43) Lentoaseman toiminta voidaan luokitella seuraavasti:
- i. lentoaseman varsinaisen infrastruktuurin ja varusteiden rakentaminen (kiitotiet, terminaalit, asematasoalueet, lennonjohtotorni) tai välittömien tukitoimintojen varusteet (esim. sammutus- ja turvalaitteet);
 - ii. infrastruktuurin käyttö, johon sisältyy lentoasemainfrastruktuurin ylläpito ja hallinnointi;
 - iii. lentoliikenteen liitännäispalvelujen tarjoaminen lentoasemalla; tällaisia ovat muun muassa maahuolintapalvelut ja niihin liittyvän infrastruktuurin käyttö, palontorjunta, hätäpalvelut, turvallisuus jne; ja
 - iv. muu kuin lentoaseman perustoimintaan suoraan liittyvä kaupallinen toiminta, esimerkiksi tilojen ja kiinteistöjen rakentaminen, rahoitus, käyttö ja vuokraus paitsi toimisto- ja varastokäyttöön myös hotelleille ja lentoasemalla toimiville teollisuusyrityksille, myymälöille, ravintoloille ja pysäköintilaitoksille. Koska nämä toiminnot eivät liity liikenteenharjoittamiseen, niille myönnetty julkinen rahoitus ei kuulu näiden suuntaviivojen soveltamisalaan, vaan sitä tarkastellaan asianomaisten alakohtaisten ja horisontaalisten sääntöjen perusteella.

⁽¹⁸⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asia 40/85, *Belgian kuningaskunta v. komissio*, tuomio 10.7.1986 (Kok. s. I-2321).

⁽¹⁹⁾ Yhdistetyt asiat 188/80-190/80, *Ranskan valtio, Italian tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio*, tuomio 6.7.1982 (Kok. 1982, s. 2571, kohta 21).

⁽²⁰⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asia C-305/89, *Italia v. komissio ("Alfa Romeo")*, tuomio 21.3.1991, Kok. s. I-1603, 20 kohta. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asia T-228, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ja Land Nordrhein-Westfalen v. komissio*, tuomio 6.3.2003 (Kok. 2003, s. II-435, 250-270 kohta).

- (44) Näitä suuntaviivoja sovelletaan kaikkeen lentoasematoimintaan lukuun ottamatta lentoturvallisuuteen ja lennonjohdoton liittyviä toimintoja tai muita toimintoja, joista jäsenvaltio on julkisen vallan käyttäjänä vastuussa ⁽²¹⁾.

30A.4.1 Lentoasemien infrastruktuurin rahoitus

- (45) Tässä jaksossa käsitellään lentoasemien varsinaisen infrastruktuurin ja varusteiden rakentamiseen myönnettävää tukea eli suoraa tukea siten kuin se määritellään edellä 43 kohdan i alakohdassa ja 44 kohdassa.
- (46) Infrastruktuuri on lentoaseman pitäjän taloudellisen toiminnan perusta. Se tarjoaa kuitenkin myös valtiolle mahdollisuuden vaikuttaa alueelliseen taloudelliseen kehittämiseen sekä aluesuunnittelu- ja liikennepolitiikkaan ja niin edelleen.
- (47) Kun lentoaseman pitäjä harjoittaa kohdassa 21 mainitussa tuomiossa tarkoitettua taloudellista toimintaa, sen tulisi rahoittaa hallinnoimiensa infrastruktuurien käyttö- tai rakennuskustannukset omista varoistaan. Jos siis EFTA-valtion julkiset (myös alue- tai paikallistason) viranomaiset antavat lentoaseman pitäjän käyttöön lentoaseman infrastruktuureja tavalla, joka ei vastaa yksityisen sijoittajan toimintaa, eli ilman asianmukaista rahallista korvausta, tai jos lentoaseman pitäjälle myönnetään julkista tukea infrastruktuurien rahoittamiseen, tämä voi antaa lentoaseman pitäjälle kilpailijoihin nähden sellaista taloudellista etua, josta on ilmoitettava etukäteen ja joka on arvioitava valtiontukisääntöjen perusteella.
- (48) Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että Euroopan komissio ja valvontaviranomainen ovat jo aiemmin tämentäneet, millä edellytyksin ne katsovat, että esimerkiksi maa-alueen tai rakennuksen myymiseen ⁽²²⁾ tai yrityksen yksityistämiseen ei sisälly valtiontukea. ⁽²³⁾ Näin on yleensä silloin, kun myynti tapahtuu markkinahintaan ja varsinkin jos hinta on määritelty avoimella tarjouskilpailulla, jolle ei aseteta ehtoja ja joka on riittävästi julkistettu ja syrjimättömän ja takaa mahdollisten hakijoiden tasavertaisen kohtelun. Vastaavaa logiikkaa on sovellettava soveltuvin osin periaatteessa myös silloin, kun julkiset viranomaiset myyvät infrastruktuureja tai antavat niitä toimijoiden käyttöön, rajoittamatta kuitenkaan julkisiin hankintoihin ja toimilupiin sovellettavista säännöistä aiheutuvia velvoitteita, silloin kun kyseisiä menettelyjä on sovellettava.
- (49) Kaikissa esimerkkitapauksissa ei kuitenkaan ole mahdollista sulkea etukäteen pois valtiontuen mahdollisuutta. Valtiontuesta saattaa olla kyse esimerkiksi silloin, kun infrastruktuuri on myönnetty ennalta määrätylle toimijalle, joka saa siitä perusteetonta etua, tai jos uuden infrastruktuurin myyntihinta poikkeaa rakennuskustannuksista aiheutta tavalla, joka tuo uudelle omistajalle perusteetonta etua.
- (50) Etenkin jos lentoaseman pitäjälle luovutetaan sellaista infrastruktuuria, jota ei vielä ollut olemassa kun aiemman infrastruktuurin käyttöoikeus myönnettiin, lentoaseman pitäjän on maksettava uudesta infrastruktuurista vuokra, joka vastaa markkinahintaa ja erityisesti siitä aiheutuvia kustannuksia ja käyttöoikeuden kestoa. Jos infrastruktuurin kehittämistä ei mainita alkuperäisessä sopimuksessa, edellytetään lisäksi, että uusi infrastruktuuri liittyy läheisesti aiemman infrastruktuurin käyttöön ja että lentoaseman pitäjän alkuperäisen sopimuksen kohde säilyy ennallaan.
- (51) Kun valtiontuen mahdollisuutta ei voida sulkea pois, toimenpiteestä on tehtävä ennakoilmoitus. Jos todetaan, että kyseessä on valtiontuki, tuki voidaan julistaa ETA-sopimuksen toimitaan soveltuvaan erityisesti ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a, b tai c alakohdan tai 59 artiklan 2 kohdan ja tarvittaessa niiden soveltamissäännösten nojalla. Tätä varten valvontaviranomainen selvittää erityisesti seuraavat seikat:
- vastaako infrastruktuurin rakentaminen ja käyttö jotakin selkeästi määriteltyä yleishyödyllistä tavoitetta (aluekehitys, liikenneyhteyksien parantaminen jne.);
 - onko infrastruktuuri tarpeen ja oikeasuhteinen vahvistetun tavoitteen kannalta;
 - ovatko infrastruktuurin käyttöön liittyvät odotukset tyydyttävät keskipitkällä aikavälillä, erityisesti kun niitä verrataan jo olemassa olevien infrastruktuurien käyttöön;
 - onko kaikilla mahdollisilla käyttäjillä tasavertainen ja syrjimätön oikeus infrastruktuurin käyttöön;
 - vaikuttaako tuki kaupan kehitykseen tavalla, joka on ristiriidassa ETA-sopimuksen toiminnan kanssa.

⁽²¹⁾ Ks. komission päätös N 309/2002 – Ranska: Ilmailun turvaaminen – 11. syyskuuta 2001 tapahtuneiden terrori-iskujen aiheuttamien kustannusten korvaaminen (EUVL C 148, 25.6.2003).

⁽²²⁾ EFTAn valvontaviranomaisen suuntaviivat julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista (EYVL L 137, 8.6.2000 ja ETA-täydennysosa N:o 26, 8.6.2000). Nämä suuntaviivat vastaavat komission tiedonantoa julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista.

⁽²³⁾ Euroopan komission kertomus kilpailupolitiikasta, 1993, 402 ja 403 kohta.

30A.4.2 Lentoasemainfrastruktuurin käyttöä koskeva tuki

- (52) Valvontaviranomainen on periaatteessa sitä mieltä, että lentoaseman pitäjän on toimittava kuten muutkin markkinoiden toimijat eli katettava lentoaseman infrastruktuurin hallintaan ja ylläpitoon liittyvät tavanomaiset kustannukset omista varoistaan. Näin ollen kaikki näihin palveluihin annettu julkinen rahoitus vähentäisi lentoaseman pitäjän menoja, joista sen olisi tavallisesti vastattava normaalin toimintansa yhteydessä.
- (53) Tällainen rahoitus ei ole valtiontukea, jos sillä ainoastaan korvataan lentoaseman pidolle asetettu julkisen palvelun velvoite asiassa Altmark ⁽²⁴⁾ omaksutussa oikeuskäytännössä vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Muussa tapauksessa lentoaseman toimintaan myönnettyä tukea pidetään valtion varoista myönnettynä toimintatukena. Kuten näiden suuntaviivojen 30A.3.1 osassa todetaan, tällainen tuki voitaisiin katsoa ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaiksi ainoastaan perustamissopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a tai c alakohdan nojalla, jos tuki on myönnetty Euroopan köyhimmillä alueilla ja täyttää tietyt edellytykset, tai ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan nojalla, jos tuki täyttää tietyt edellytykset, joiden avulla varmistetaan, että se on välttämätöntä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamiseksi eikä vaikuta kaupan kehitykseen tavalla, joka olisi ristiriidassa sopimusosapuolten etujen kanssa.
- (54) Kun kyseessä on ETA-sopimuksen 59 artiklan 2 kohdan soveltaminen, näiden suuntaviivojen 31 kohdassa on jo todettu, että heinäkuun 13 päivänä 2005 tehtyä komission päätöstä perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamisesta julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävään valtiontukeen sovelletaan silloin, kun luokkaan D kuuluvalla lentoasemalla on annettu tehtäväksi tarjota yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja ⁽²⁵⁾.
- (55) Arvioinnin yhteydessä valvontaviranomainen tarkistaa, että lentoasemalle on todella annettu yleishyödyllisen palvelun tehtävä ja että siitä maksettavan korvauksen määrä ei ylitä sitä, mikä on välttämätöntä tähän palveluun liittyvien velvoitteiden toteuttamisesta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi, ottaen huomioon myös toiminnasta saatavat tulot ja kohtuullinen voitto.
- (56) Julkisen palvelun tehtävä on osoitettava lentoasemalle vähintään yhdellä virallisella asiakirjalla, jonka muodon kukin EFTA-valtio voi määrittellä itse. Näiden asiakirjojen on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot julkisen palvelun kustannusten määrittelemiseksi ja niissä on ilmoitettava erityisesti seuraavat seikat:
- julkisen palvelun velvoitteen täsmällinen luonne,
 - asianomaiset lentoaseman pitäjät ja alueet,
 - lentoasemalle myönnetty erityis- tai yksinoikeudet,
 - korvauksen laskemista, valvontaa ja tarkistamista koskevat perusteet,
 - keinot, joiden avulla voidaan välttää korvauksen muodostuminen liian suureksi tai pieneksi ja säännöt, joiden mukaan määrää voidaan tällaisessa tilanteessa korjata.
- (57) Korvauksen määrää laskettaessa on menoina ja tuloina otettava huomioon kaikki yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta aiheutuvat kustannukset ja siitä saatavat tulot. Jos lentoaseman pitäjällä on muita erityis- tai yksinoikeuksia, jotka liittyvät tähän yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvään palveluun, huomioon on otettava myös kaikki tällaisista varatuista sopimuksista saadut tulot. Tämän vuoksi on laadittava selkeä erillinen kirjanpito ja erotettava lentoaseman pitäjän eri toimintojen tilit toisistaan ⁽²⁶⁾.

30A.4.3 Lentoasemapalveluja koskeva tuki

- (58) Maahuolinta on liiketoimintaa, joka on direktiivin 96/67/EY ⁽²⁷⁾ nojalla avattu kilpailulle sellaisilla lentoasemilla, joiden vuotuinen matkustajamäärä on yli kaksi miljoonaa. Lentoaseman pitäjä, joka tarjoaa myös maahuolintapalveluja, voi periä näistä palveluista eri lentoyhtiöiltä eri maksun, jos maksun suuruuden vaihtelu johtuu tarjottujen palvelujen luonteesta tai laajuudesta ⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Ks. alaviite 16.

⁽²⁵⁾ Päätöstä ei ole vielä sisällytetty ETA-sopimukseen. Jos se sisällytetään sopimukseen ja jos valtiontukea myönnetään korvauksena julkisen palvelun velvoitteen täyttämiseksi suuremmille lentoasemille (luokat A, B tai C) tai jos tuki ei täytä laissa vahvistettuja perusteita ja edellytyksiä, siitä olisi tehtävä ennakkoilmoitus ja sen soveltuvuus ETA-sopimuksen toimintaan olisi arvioitava tapauskohtaisesti.

⁽²⁶⁾ Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille julkisen palvelun velvoitteesta maksettavina korvauksina myönnettävää valtiontukea koskevien valtiontukien suuntaviivojen 18 C lukua ei sovelleta liikennealaa, mutta siitä voi saada viitteitä 55–57 kohdan soveltamiseen [ei vielä julkaistu]. Nämä suuntaviivat vastaavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille julkisen palvelun velvoitteesta maksettavina korvauksina myönnettävää valtiontukea koskevia yhteisön puitteita (EUVL C 297, 29.11.2005, s. 4).

⁽²⁷⁾ Neuvoston direktiivi 96/67/EY, annettu 15 päivänä lokakuuta 1996, pääsystä maahuolinnan markkinoille yhteisön lentoasemilla (EYVL L 272, 25.10.1996), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevan 64 kohdan c alakohtaan ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 79/2000, tehty 2 päivänä lokakuuta 2000 (EYVL L 315, 14.12.2000, s. 20 ja ETA-täydennysosa N:o 59, 14.12.2000).

⁽²⁸⁾ Ryanairin toimintaa Charleroiissa koskevan komission menettelynaloittamispäätöksen 85 kohta: ”Komissio katsoo, että maahuolintamaksujen osalta syntyy mittakaavaetuja heti, kun lentoaseman käyttäjä turvautuu merkittävässä määrin yhden yrityksen huolintapalveluihin. Se, että tiettyihin yhtiöihin sovelletaan alempaa hintaa kuin yleensä, ei ole tuomittavaa silloin, kun kyseiset yhtiöt käyttävät palveluja vähemmän kuin muut asiakkaat.”

(59) Kun lentoaseman vuotuinen matkustajamäärä on alle 2 miljoonaa, maahuolintapalveluja tarjoava lentoaseman pitäjä voi tehdä voittojen ja tappioiden tasaamiseksi siirtoja eri liiketoimintojensa välillä (esimerkiksi maahuolinnan ja pysäköintipalveluiden välillä), kunhan se ei koske niihin julkisiin varoihin, jotka lentoasema on saanut viranomaistoimintaa tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoamista varten. Silloin kun maahuolintapalveluissa ei ole kilpailua, lentoaseman pitäjän on kuitenkin huolehdittava erityisesti siitä, ettei se riko kansallisia tai ETA-sopimuksen säännöksiä ja ettei se varsinkaan käytä määräävää markkina-asemaansa väärin ETA-sopimuksen 54 artiklassa tarkoitetulla tavalla (artiklassa muun muassa kielletään yrityksiä, joilla on määräävä asema yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla, soveltamasta eri lentoyhtiöiden samankaltaisiin suorituksiin erilaisia ehtoja niin, että ne joutuisivat epäedulliseen kilpailuasemaan).

(60) Jos lentoaseman vuotuinen matkustajamäärä ylittää 2 miljoonan matkustajan rajan, maahuolintapalvelujen tarjoamisella on voitava kattaa siitä aiheutuvat kustannukset niin, että siihen ei saa käyttää lentoaseman muita kaupallisia tuottoja kuten julkisia varoja, jotka lentoasema on saanut viranomaistoimintaa tai yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoamista varten.

30A.5 Aloitustuet

30A.5.1 Tavoitteet

(61) Pienten lentoasemien matkustajamäärät eivät useinkaan riitä riittävän suuren koon saavuttamiseen ja kannattavuusrajan ylittämiseen.

(62) Kannattavuusraja ei ole määritelty absoluuttisina lukuina. Euroopan alueiden komitea on arvioinut, että se vastaa 1,5 miljoonan matkustajan vuotuista matkustajamäärää, mutta edellä mainittu Cranfieldin yliopiston tutkimus, jossa esitetään rajaksi 500 000 ja jopa miljoona matkustajaa vuodessa, osoittaa, että vaihtelua esiintyy paitsi maittain myös sen mukaan, miten lentoasematoiminta on organisoitu ⁽²⁹⁾.

(63) Jotkin alueelliset lentoasemat voivat laskea selviytyvänsä sen ansiosta, että julkisen palvelun velvoitteita täyttävät lentoyhtiöt tuovat niille matkustajavolyymia ⁽³⁰⁾ tai että kansalliset viranomaiset ottavat käyttöön sosiaalisia tukijärjestelyjä. Lentoyhtiöt sijoittavat kuitenkin toimipaikkansa mieluummin hyvin toimiville suurille lentoasemille, joilla on edullinen sijainti ja nopeat jatkoylehteydet, joita matkustajat ovat tottuneet käyttämään ja joissa niille tarjotaan hyviä lähtö- ja saapumisaikoja. Lisäksi lentoasema- ja lentoliikennepolitiikassa ja investoinneissa on jo vuosien ajan keskitetty liikennettä kansallisesti merkittäviin suurkaupunkeihin.

(64) Tämän vuoksi lentoyhtiöt eivät aina ole valmiita ottamaan ilman kannustimia riskiä siitä, että ne avaisivat reittejä, jotka liikennöidään tuntemattomilta ja vielä testaamattomilta lentoasemilta käsin. Siksi valvontaviranomainen voikin hyväksyä sen, että lentoyhtiöille myönnetään julkista tukea väliaikaisesti ja tietyin edellytyksin, jos niitä voidaan tällä tavoin kannustaa ottamaan alueellisilla lentoasemilla käyttöön uusia reittejä tai vuoroja, joiden avulla ne voivat lisätä matkustajamääriään ja saavuttaa siten tietyssä ajassa kannattavuusrajan. Valvontaviranomainen valvoo, ettei tällainen tuki hyödytä suuria lentoasemia, joilla on jo paljon kansainvälistä lentoliikennettä ja kilpailua.

(65) Kun otetaan huomioon edellä esitetty yleistavoite, jonka mukaan on tuettava intermodaaliliikennettä ja pyrittävä käyttämään infrastruktuureja mahdollisimman tehokkaasti, ei kuitenkaan ole hyväksyttävää antaa aloitustukea uuden lentoyhteyden avaamiseen, jos on jo olemassa vastaava suurten nopeuksien rautatieyhteys.

(66) Euroopan komissio on antanut suuntaviivat ⁽³¹⁾ syrjäisimpien alueiden harmonisesta kehittämisestä. Niiden kehitysstrategia perustuu kolmeen päälinjaan, jotka ovat kulkuyhteyksien parantaminen, kilpailuedellytysten kehittäminen ja alueellinen yhdentyminen; nämä alueethan sijaitsevat kaukana Euroopan markkinoista.

(67) Tämän vuoksi Euroopan komissio hyväksyy sen, että liikenneyhteyksien avaamiseen myönnettävän tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille tarkastellaan syrjäisimmillä alueilla joustavammin sekä tuen intensiteetin että keston suhteen, eikä se vastusta tällaista tukea, jos reitit suuntautuvat naapurissa sijaitseviin kolmansiin maihin.

Tuen intensiteetin ja keston osalta sovelletaan valvontaviranomaisen mukaan vastaavia sääntöjä ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla sekä harvaan asutuilla alueilla.

⁽²⁹⁾ Raportti "Study on Competition between airports and the application of State Aid Rules", Cranfield University, syyskuu 2002, kohdat 5.33 ja 6.11.

⁽³⁰⁾ Ibid. 5–27 kohdat: "To some extent, subsidisation of air services within the PSO framework can be interpreted as an indirect subsidy to an airport".

⁽³¹⁾ Komission tiedonannot [KOM(2004) 343 lopullinen], 26.5.2004, ja [SEC(2004) 1030], 6.8.2004, syrjäisimpien alueiden tiiviimmästä kumppanuudesta.

30A.5.2 Tuen soveltuvuus yhteismarkkinoille

- (68) Toiminnan aloittamista varten myönnetty taloudelliset kannustimet antavat tuensaajayrityksille etua ja voivat siten aiheuttaa suoraan kilpailun vääristymistä yritysten välillä, koska ne alentavat tuensaajayritysten käyttökustannuksia. Tämä ei koske tapauksia, joissa julkiset viranomaiset toimivat kuten markkinataloudessa toimiva yksityinen sijoittaja (ks. 30A.3.2.4 jakso).
- (69) Tällaiset tuet voivat aiheuttaa myös välillisesti kilpailun vääristymistä ETA:n lentoasemien välillä, jos niillä tuetaan tiettyjen lentoasemien kehitystä tai peräti kannustetaan lentoyhtiöitä siirtämään toimintansa lentoasemalta toiselle ja siirtämään jonkin reitin liikennöinti yhteisön lentoasemalta alueelliselle lentoasemalle. Tällaisen tuen katsotaan yleensä olevan valtiontukea, josta on ilmoitettava valvontaviranomaiselle etukäteen.
- (70) Ottaen huomioon edellä mainitut tavoitteet ja uuden reitin avaamiseen liittyvät suuret vaikeudet valvontaviranomainen voi hyväksyä tällaisen tuen, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

- a) Tuensaajat: tuki maksetaan lentoliikenteen harjoittajille, joilla on lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2407/92 ⁽³²⁾ mukainen ETA-sopimuksen osapuolen antama voimassa oleva liikennelupa.
- b) Alueelliset lentoasemat: tukea maksetaan reiteille, joita liikennöidään luokkiin C ja D kuuluvien alueellisten lentoasemien ja jonkin muun ETA-sopimuksen soveltamisalueella sijaitsevan lentoaseman välillä. Reiteille, joita liikennöidään kansallisten lentokenttien (luokka B) välillä, voitaisiin myöntää tukea vain asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, erityisesti jos jompikumpi lentoasemista sijaitsee epäsuotuisalla alueella.
- c) Uudet reitit: lentoyhtiöille maksetaan tukea ainoastaan sellaisten edellä määriteltyjen uusien reittien tai uusien vuorojen käyttöönottoon, jotka lisäävät matkustajamääriä kyseisellä lentoasemalla ⁽³³⁾.

Tuki ei saa kannustaa siihen, että liikennettä vain siirretään tietyltä reitiltä tai joltakin yhtiöltä toiselle. Tuki ei saa etenkään aiheuttaa liikenteen siirtymistä samassa kaupungissa tai taajamassa ⁽³⁴⁾ sijaitsevalle tai samaan lentoasemajärjestelmään ⁽³⁵⁾ kuuluvalla toisella lentoasemalle, joka liikennöi samaan tai vastaavaan kohteeseen samoin edellytyksin, jos siirtymistä ei voida perustella vuorotihedellä tai jo olemassa olevien palveluiden kannattavuudella. Aloittamistukea ei voida myöntää myöskään uudelle lentoreitille, jos sille on olemassa samat edellytykset täyttävä vaihtoehto suurten nopeuksien rautateillä.

Valvontaviranomainen ei hyväksy väärinkäytöksiä, joissa lentoyhtiö yrittää kiertää aloitustuen väliaikaisen luonteen korvaamalla tukea saavan yhteyden näennäisesti uudella yhteydellä, joka kuitenkin tarjoaa samaa palvelua. Tukea ei saa myöntää etenkään sellaiselle lentoyhtiölle, joka tietyn reitin tukikauden päätyttyä yrittää saada apua kilpailevalle reitille, jota liikennöidään samassa kaupungissa tai taajamassa sijaitsevalta tai samaan lentoasemajärjestelmään kuuluvalla lentoasemalta samaan tai vastaavaan kohteeseen. Se, että reitti pelkästään korvataan tuen kattamalla ajanjaksoilla toisella samalta lentoasemalta liikennöitävällä reitillä, mikä tuo lentoasemalle ainakin saman määrän matkustajia kuin ennen, ei sen sijaan estä tuen maksamista koko alun perin suunnitellulta ajanjaksolta, edellyttäen että reitin korvaaminen toisella ei aseta kyseenalaiseksi muita perusteita, joiden nojalla tuki alun perin myönnettiin.

- d) Kannattavuus pitkällä aikavälillä ja tuen asteittainen väheneminen: tuetun reitin on osoitettava kannattavaksi pitkällä aikavälillä, eli sen on voitava kattaa toiminnasta aiheutuvat kustannukset ilman julkista rahoitusta. Tämän vuoksi aloittamiseen tarkoitettua tuen on oltava ajallisesti rajoitettua ja asteittain vähenevää.
- e) Toiminnan aloittamiseen liittyvien ylimääräisten kustannusten korvaaminen: tukea voidaan myöntää ainoastaan uuden reitin tai vuoron käyttöönotosta aiheutuviin ylimääräisiin kustannuksiin, joista lentoliikenteen harjoittaja vapautuu toiminnan päästyä täyteen vauhtiin. Tällaisia lisäkustannuksia voivat olla esimerkiksi reitin tunnettuuden lisäämiseksi toteutettavien alkuvaiheen mainonta- ja markkinointitoimien menot, sekä kustannukset, jotka aiheutuvat lentoyhtiön sijoittautumisesta kyseiselle alueelliselle lentoasemalle, jos kyseessä on luokkaan C tai D kuuluva lentoasema eikä näiden kustannusten kattamiseen ole vielä myönnetty tukea. Sen sijaan tukea ei voida myöntää säännöllisiin toimintakustannuksiin, joita ovat esimerkiksi lentokoneiden vuokraus tai niistä tehtävät poistot, polttoaine, miehistön palkat, lentoasemamaksut ja lentokoneruokailun (catering) kustannukset. Tukikelpoisiksi kustannuksiksi voidaan hyväksyä ainoastaan todelliset kustannukset, jotka perustuvat tavanomaisiin markkinatalouden olosuhteisiin.
- f) Tuen intensiteetti ja kesto: asteittain vähenevää tukea voidaan myöntää enintään kolmen vuoden ajan. Tuen enimmäismäärä saa olla vuosittain enintään 50 prosenttia kyseisen vuoden tukikelpoisista kustannuksista ja tuen kokonaiskeston ajalta keskimäärin 30 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

⁽³²⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2407/92, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1992, yhteisön lentoliikenteen harjoittajien toimiluvista (EYVL L 240, 24.8.1992), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevaan 66 kohdan b alakohtaan ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 7/94, tehty 21 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL L 160, 28.6.1994, s. 1 ja ETA-täydennysosa N:o 17, 28.6.1994).

⁽³³⁾ Tämä koskee erityisesti siirtymistä kausittaisesta reitistä vakiovuoroon tai reittiin, jonka vuoroja tihennetään niin, että niitä on vähintään yksi vuorokaudessa.

⁽³⁴⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 2408/92 yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille (EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8), sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevan 64 kohdan a alakohtaan ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 7/94, tehty 21 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL L 160, 28.6.1994, s. 1 ja ETA-täydennysosa N:o 17, 28.6.1994).

⁽³⁵⁾ Siten kun se määritellään yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 2 artiklan m alakohdassa (EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8). Määritelmä on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XIII olevan 64 kohdan a alakohtaan ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 7/94, tehty 21 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL L 160, 28.6.1994, s. 1 ja ETA-täydennysosa N:o 17, 28.6.1994).

Kun reittiä liikennöidään epäsuotuisilta alueilta eli 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilta alueilta ja harvaan asutuilta alueilta, asteittain vähenevää tukea voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan. Tuen enimmäismäärä saa olla vuosittain enintään 50 prosenttia kyseisen vuoden tukikelpoisista kustannuksista ja tuen kokonaiskeston ajalta keskimäärin 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Jos tukea todella myönnetään viiden vuoden ajan, tuen enimmäismäärä saa olla kolmen ensimmäisen vuoden ajan 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Lentoyhtiölle myönnetyn aloitustuen keston on joka tapauksessa oltava merkittävästi lyhyempi kuin aika, jonka asianomainen lentoyhtiö sitoutuu harjoittamaan toimintaa kyseiseltä lentoasemalta kohdassa 70 (i) vaaditun liiketoimintasuunnitelman mukaan. Lisäksi tuen myöntäminen on keskeytettävä heti kun matkustajamäärätavoite on saavutettu tai reitti osoittautuu kannattavaksi, vaikka tämä tapahtuisi ennen alun perin asetettua määräaika.

- g) Yhteys reitin kehittämiseen: tuen maksamisen on oltava sidoksissa kuljetettujen matkustajamäärien kehitykseen. Jotta tuki säilyy luonteeltaan kannustavana ja voidaan välttää enimmäismäärien muuttuminen, tuen olisi liikennemäärien kasvaessa oltava alenevaa esimerkiksi matkustajaa kohti määriteltynä.
 - h) Tuen myöntäminen syrjimättömällä tavalla: kun julkinen viranomainen aikoo myöntää jollekin yritykselle, lentoaseman välityksellä tai muutoin, tukea uuden reitin avaamiseen, sen on julkistettava hankkeensa riittävän ajoissa ja laajalti, jotta kaikki kiinnostuneet lentoyhtiöt voivat esittää tarjouksensa näistä palveluista. Ilmoituksessa on esitettävä kuvaus reitistä sekä tuen määrä ja kesto koskevat objektiiviset kriteerit. Tukien osalta olisi siis noudatettava mahdollisuuksien mukaan julkisiin hankintoihin ja toimilupiin sovellettavia sääntöjä ja periaatteita.
 - i) Vaikutus muihin reitteihin ja liiketoimintasuunnitelmaan: kun lentoyhtiö tekee tarjouksen julkiselle viranomaiselle, joka aikoo myöntää tukea toiminnan aloittamiseen, sen on esitettävä hakemuksensa yhteydessä liiketoimintasuunnitelma, jossa osoitetaan reitin olevan kannattava huomattavan pitkään myös tuen päättymisen jälkeen. Julkisen viranomaisen on arvioitava uuden reitin vaikutus kilpaileviin reitteihin ennen aloittamistuen myöntämistä.
 - j) Julkisuus: EFTA-valtioiden on valvottava, että jokaisen lentoaseman osalta julkaistaan vuosittain luettelo tukea saaneista reiteistä ja jokaisen reitin osalta julkisen rahoituksen lähde, tuensaajayritys sekä maksetun tuen ja asianomaisten matkustajien määrä.
 - k) Muutoksenhaku: tarvittaessa sovellettavissa julkisia hankintoja koskevissa direktiiveissä 89/665/ETY ja 92/13/ETY⁽³⁶⁾ säädettyjen muutoksenhakekeinojen lisäksi EFTA-valtioissa olisi säädettävä muutoksenhakumenettelyistä tukien myöntämisessä mahdollisesti esiintyvän syrjinnän korjaamiseksi.
 - l) Seuraamukset: on määriteltävä seuraamuksia, joita voidaan soveltaa siinä tapauksessa, että lentoliikenteen harjoittaja ei noudata lentoasemalle tuen maksamishetkellä antamia sitoumuksia. Perimällä tuen takaisin tai ottamalla haltuunsa lentoliikenteen harjoittajan antaman vakuuden lentoasema voi varmistaa, että lentoyhtiö noudattaa sitoumuksiaan.
- (71) Tuen kasautuminen: aloittamistukia ei saa yhdistää muihin reitin toteuttamista varten myönnettäviin tukiin, esimerkiksi tietyntyyppisille matkustajille myönnettäviin, luonteeltaan sosiaalisiin tukiin tai julkisen palvelun korvauksiin. Tällaisia tukia ei myöskään saa myöntää silloin, kun tietyn reitin liikennöinti on varattu tietylle lentoliikenteen harjoittajalle asetuksen (ETY) N:o 2408/92⁽³⁷⁾ 4 artiklan ja erityisesti sen 1 kohdan d alakohdan mukaisesti. Suhteellisuutta koskevien sääntöjen mukaisesti tuet eivät myöskään saa olla päällekkäisiä muiden, samoja kustannuksia koskevien tukien kanssa, vaikka ne maksettaisiinkin toisessa valtiossa.
- (72) Aloittamistuista on ilmoitettava valvontaviranomaiselle etukäteen. Valvontaviranomainen kehottaa EFTA-valtioita ilmoittamaan mieluummin aloittamiseen tarkoitetuista tukijärjestelmistä kuin yksittäisistä tuista, koska järjestelmien avulla voidaan varmistaa suurempi yhdenmukaisuus ETA-sopimuksen soveltamisalueella. Valvontaviranomainen voi tutkia tapauskohtaisesti yksittäisen tuen tai tukijärjestelmän, joka ei noudata täysin edellä esitettyjä kriteereitä, mutta joka johtaa vastaavan tilanteen muodostumiseen.

⁽³⁶⁾ Neuvoston direktiivi 89/665/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 33–35), sellaisena kuin se on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XVI olevaan 5 kohtaan. Neuvoston direktiivi 92/13/ETY, annettu 25 päivänä helmikuuta 1992, vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoinnin alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjä koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 76, 23.3.1992, s. 14–20) sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XVI olevaan 5 kohdan a alakohdan ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 7/94, tehty 21 päivänä maaliskuuta 1994 (EYVL L 160, 28.6.1994, s. 1 ja ETA-täydennysosa N:o 17, 28.6.1994).

⁽³⁷⁾ Ks. alaviite 1.

30A.6 Tuensaat, joille on aiemmin myönnetty laitonta valtiontukea

- (73) Jos yritykselle on myönnetty laitonta tukea, josta valvontaviranomainen on tehnyt kielteisen päätöksen ja määrännyt tuen perittäväksi takaisin, mutta sitä ei ole tehty niin kuin valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 14 artiklassa säädetään, on kaikkien lentoaseman rahoittamiseen tai toiminnan aloittamiseen myönnettyjen tukien arvioinnissa otettava huomioon ensinnäkin uuden tuen kasautuminen aiemmin myönnetyn tuen kanssa ja toiseksi se, että aiemmin myönnettyä tukea ei ole peritty takaisin ⁽³⁸⁾.

30A.7 Valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut aiheelliset toimenpiteet

- (74) Valvontaviranomainen ehdottaa valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että EFTA-valtiot muuttavat näissä suuntaviivoissa tarkoitettuja valtiontukia koskevia järjestelmiään siten, että ne ovat näiden suuntaviivojen mukaisia viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2007. EFTA-valtioita pyydetään vahvistamaan kirjallisesti 1 päivään kesäkuuta 2006 mennessä, että ne hyväksyvät nämä valvontaviranomaisen ehdotukset.
- (75) Jos EFTA-valtio ei vahvista hyväksymistään kirjallisesti kyseiseen päivämäärään mennessä, valvontaviranomainen soveltaa valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 19 artiklan 2 kohtaa ja aloittaa tarvittaessa kyseisessä artiklassa säädetyn menettelyn.

30A.8 Soveltaminen

- (76) Näitä suuntaviivoja sovelletaan siitä päivästä lähtien, kun valvontaviranomainen on ne hyväksynyt. Ilmoitukset, jotka valvontaviranomainen kirjaa vastaanotetuiksi ennen kyseistä päivämäärää, tutkitaan ilmoitushetkellä voimassa olevien sääntöjen mukaan.

Valvontaviranomainen tutkii kaikki tuet, jotka on myönnetty lentoasemien infrastruktuurin rahoittamiseen tai toiminnan aloittamiseen ilman sen lupaa eli valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan vastaisesti, näiden suuntaviivojen perusteella, jos tuen myöntäminen on aloitettu sen jälkeen kun suuntaviivat on hyväksytty. Muussa tapauksessa se arvioi tukea niiden sääntöjen pohjalta, joita sovellettiin silloin kun tuen myöntäminen alkoi.

- (77) Valvontaviranomainen ilmoittaa EFTA-valtioille ja asianomaisille osapuolille, että se aikoo arvioida näiden suuntaviivojen soveltamista perusteellisesti neljän vuoden kuluttua siitä kun niitä aletaan soveltaa. Valvontaviranomainen saattaa tarkistaa näitä suuntaviivoja arvioinnin tulosten perusteella.

⁽³⁸⁾ Asia C-355/95 P, *Textilwerke Deggendorf* / komissio, Kok. 1997, s. I-2549.”

EFTAn VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS**N:o 320/06/KOL,****tehty 31 päivänä lokakuuta 2006,**

jolla muutetaan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen liitteessä I olevan I luvun 1.2 jakson 39 kohdan luetteloa kolmansista maista tuotavien elävien eläinten ja eläintuotteiden eläinlääkärintarkastuksia varten hyväksytyistä rajatarkastusasemista Islannissa ja Norjassa ja jolla kumotaan 6 päivänä syyskuuta 2006 tehty EFTAn valvontaviranomaisen päätös 246/06/KOL

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN, joka

Sekä katsoo seuraavaa:

OTTAA HUOMIOON Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (jäljempänä 'ETA-sopimus') ja erityisesti sen 109 artiklan ja pöytäkirjan 1,

OTTAA HUOMIOON EFTA-valtioiden sopimuksen valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja pöytäkirjan 1,

OTTAA HUOMIOON ETA-sopimuksen liitteessä I olevan I luvun johdanto-osan 4 kohdan B kohdan 1 ja 3 alakohdan sekä 5 kohdan b alakohdan,

OTTAA HUOMIOON ETA-sopimuksen liitteessä I olevan I luvun 1.1.4 kohdassa mainitun säädöksen (kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annettu neuvoston direktiivi 97/78/EY), sellaisena kuin se on muutettuna ja mukautettuna ETA-sopimukseen sopimuksen liitteessä I tarkoitetuilla alakohtaisilla mukautuksilla, ja erityisesti säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

OTTAA HUOMIOON ETA-sopimuksen liitteessä I olevan I luvun 1.1.5 kohdassa mainitun säädöksen (kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/496/ETY), sellaisena kuin se on muutettuna ja mukautettuna ETA-sopimukseen sopimuksen liitteessä I tarkoitetuilla alakohtaisilla mukautuksilla, ja erityisesti säädöksen 6 artiklan 4 kohdan,

OTTAA HUOMIOON ETA-sopimuksen liitteessä I olevan I luvun 1.2.111 kohdassa mainitun säädöksen (kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastuksista vastaavien rajatarkastusasemien hyväksyntää koskevista edellytyksistä 21 päivänä marraskuuta 2001 tehty komission päätös 2001/812/EY), sellaisena kuin se on muutettuna, ja säädöksen 3 artiklan 5 kohdan,

EFTAn valvontaviranomainen kumosi 24 päivänä toukokuuta 2002 tehdyn päätöksen N:o 86/02/KOL 6 päivänä syyskuuta 2006 tehdyllä päätöksellä N:o 246/06/KOL ja laati uuden luettelon kolmansista maista tuotavien elävien eläinten ja eläintuotteiden eläinlääkärintarkastuksia varten hyväksytyistä rajatarkastusasemista Islannissa ja Norjassa.

Norjan hallitus on pyytänyt EFTAn valvontaviranomaista lisäämään ehdotetun Egersundin sataman rajatarkastusaseman ETA-sopimuksen liitteessä I olevan I luvun 1.2 jakson 39 kohdassa mainittuun luetteloon kolmansista maista tuotavien elävien eläinten ja eläintuotteiden eläinlääkärintarkastuksia varten hyväksytyistä rajatarkastusasemista Islannissa ja Norjassa.

Norjan hallitus on pyytänyt EFTAn valvontaviranomaista lisäämään ehdotetun Egersundin sataman rajatarkastusaseman luetteloon ihmis- ja eläinravinnoksi tarkoitettua kalaöljyä ja pakkaamattoman kalajauheen tuontia varten.

Norjan hallitus on ehdottanut, että EFTAn valvontaviranomainen lisäksi pakkaamattoman kalaöljyn ja ihmis- ja eläinravinnoksi tarkoitettua kalaa Kristiansundin tarkastuskeskuksessa sijaitsevan Kristiansundin rajatarkastusaseman tuoteluokkiin.

EFTAn valvontaviranomainen on tarkastanut tiiviissä yhteistyössä Euroopan komission sekä Norjan toimivaltaisten viranomaisten kanssa Egersundin rajatarkastusaseman ja Kristiansundin tarkastuskeskuksen.

Yhteisen tarkastuksen jälkeen ja ETA-sopimuksen liitteen I johdanto-osan 4 kohdan B kohdan 3 alakohdan mukaisesti EFTAn valvontaviranomaisen ja Euroopan komission tarkastajat antoivat 16 päivänä lokakuuta 2006 yhteisen suosituksen (asia N:o 59362/tapahtuma N:o 391554), jonka mukaan Egersundin rajatarkastusasema ja Kristiansundin tarkastuskeskuksen uudet tuoteluokat lisätään rajatarkastusasemien luetteloon.

EFTAn valvontaviranomainen antoi päätöksessään 312/06/KOL asian valvontaviranomaista avustavan EFTAn eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi.

Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat EFTAn valvontaviranomaista avustavan EFTAn eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset suorittavat kolmansista maista Islantiin ja Norjaan tuotujen elävien eläinten ja eläintuotteiden eläinlääkärintarkastukset tämän päätöksen liitteessä luetelluilla hyväksytyillä rajatarkastusasemilla.

2. Kumotaan EFTAn valvontaviranomaisen 6 päivänä syyskuuta 2006 tekemä päätös N:o 246/06/KOL.

3. Tämä päätös tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2006.

4. Tämä päätös on osoitettu Islannille ja Norjalle.

5. Tämä päätös on todistusvoimainen englannin kielellä.

Tehty Brysselissä 31 päivänä lokakuuta 2006.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Bjørn T. GRYDELAND
Puheenjohtaja

Kristján Andri STEFÁNSSON
Kollegion jäsen

LIITE

LUETTELO HYVÄKSYTYISTÄ RAJATARKASTUSASEMISTA

Maa: Islanti

1	2	3	4	5	6
Akureyri	1700499	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC(16)	
Hafnarfjörður	1700299	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC(16)	
Húsavík	1701399	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Ísafjörður	1700399	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Keflavíkin lento- asema	1700799	A		HC(1)(2)(3)	O(15)
Reykjavík	1700199	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC(16)	
Þorlákshöfn	1701899	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	

Maa: Norja

1	2	3	4	5	6
Borg	1501499	P		HC, NHC	E(7)
Båtsfjord	1501199	P		HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3)	
Egersund	NO02299	P		HC-NT(6), NHC-NT(6)(16)	
Hammerfest	1501099	P	Rypefjord	HC-T(FR)(1)(2)(3), HC-NT(1)(2)(3)	
Honningsvåg	1501799	P	Honningsvåg	HC-T(1)(2)(3)	
			Gjesvær	HC-T(1)(2)(3)	
Kirkkoniemi	1502199	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Kristiansund	1500299	P	Harøysund	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Kristiansund	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3) HC-NT(6), NHC-NT(6)	
Måløy	1500599	P	Grotteberg	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Moldøen	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Trollebø	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
Oslo	1500199	P		HC, NHC	
Oslo	1501399	A		HC, NHC	U,E,O
Skjervøy	1502099	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Sortland	1501699	P	Andenes	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Melbu	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Sortland	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Storskog	1501299	R		HC, NHC	U,E,O
Tromsø	1500999	P	Bukta	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Kaldfjord	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Solstrand	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Senjahopen	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Vannøy	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Vesisaari	1501599	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Ålesund	1500699	P	Breivika	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	
			Ellingsøy	HC-T(FR)(1)(2)(3)	
			Skutvik	HC-T(FR)(1)(2)(3), NHC-T(FR)(2)(3)	

- 1 = Nimi
 - 2 = Animo-koodi
 - 3 = Tyyppi
 - A = Lentokenttä
 - F = Rautatie
 - P = Satama
 - R = Tieliikenne
 - 4 = Tarkastuskeskus
 - 5 = Tuotteet
 - HC = Kaikki ihmisravinnoksi tarkoitettut tuotteet
 - NHC = Muut tuotteet
 - NT = Ei lämpötilavaatimuksia
 - T = Jäädetyt/jäähdytetyt tuotteet
 - T(FR) = Jäädetyt tuotteet
 - T(CH) = Jäähdytetyt tuotteet
 - 6 = Elävät eläimet
 - U = Sorkka- ja kavioläimet: naudat, siat, lampaat, vuohet sekä luonnonvaraiset ja kotieläiminä pidettävät kavioläimet
 - E = Neuvoston direktiivissä 90/426/ETY määritellyt rekisteröidyt hevoseläimet
 - O = Muut eläimet
 - 5-6 = Erityishuomautuksia
 - (1) = Tarkastus suoritetaan komission päätöksen 93/352/ETY vaatimusten mukaisesti; päätöksellä pannaan täytäntöön neuvoston direktiivin 97/78/EY 19 artiklan 3 kohta
 - (2) = Ainoastaan pakatut tuotteet
 - (3) = Ainoastaan kalastustuotteet
 - (4) = Ainoastaan eläinproteiinit
 - (5) = Ainoastaan villa, vuodat ja nahat
 - (6) = Ainoastaan nestemäiset rasvat, öljyt ja kalaöljyt
 - (7) = Islanninponit (ainoastaan huhtikuusta lokakuuhun)
 - (8) = Ainoastaan hevoseläimet
 - (9) = Ainoastaan trooppiset kalat
 - (10) = Ainoastaan kissat, koirat, jysijät, jäniseläimet, elävät kalat, matelijat ja muut kuin sileälataisiin kuuluvat linnut (ratitae)
 - (11) = Ainoastaan pakkaamaton rehu
 - (12) = Sorkka- ja kavioläimistä (U) ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut kavioläimet; muista eläimistä (O) ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut untuvikot, kalat, koirat, kissat, hyönteiset tai muut eläimet
 - (13) = Nagylak HU: Tämä on Unkarin Romanian rajan vastainen rajatarkastusasema (tavarat) ja ylikulkuasema (elävät eläimet), johon sovelletaan sekä tavaroiden että elävien eläinten osalta liittymissopimuksessa määrättyjä siirtymätoimenpiteitä. Ks. komission päätös 2003/630/EY
 - (14) = Asetettu passitukseen Euroopan yhteisön kautta, kun on kyse tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetyksistä, jotka tulevat Venäjälle tai lähtevät sieltä yhteisön lainsäädännön mukaisten erityismenettelyjen mukaisesti
 - (15) = Ainoastaan vesiviljellyt eläimet
 - (16) = Ainoastaan kalajauhe
-